

Lag

om militär disciplin och brottsbekämpning inom Försvarmakten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om den brottsbekämpning som Försvarmaktens Huvudstab bedriver samt om utredning av sådana brott som behandlas i ett militärdisciplinförfarande inom Försvarmakten. I lagen föreskrivs dessutom om förfarandet i ett militärdisciplinärende, om de påföljder som påförs i det samt om inledandet av ett militärrättegångsförfarande.

Bestämmelser om personer som lyder under ett militärdisciplinförfarande finns i

- 1) 45 kap. i strafflagen (39/1889),
- 2) lagen om försvarmakten (551/2007),
- 3) värnpliktslagen (1438/2007),
- 4) lagen om frivillig militärtjänst för kvinnor (285/2022),
- 5) lagen om frivilligt försvar (556/2007),
- 6) lagen om militär krishantering (211/2006), samt
- 7) lagen om gränsbevakningsväsendets förvaltning (577/2005).

I ett militärdisciplinförfarande får en sådan gärning undersökas där det finns skäl att misstänka att en person som lyder under ett militärdisciplinförfarande har gjort sig skyldig till ett brott som avses i 2 § i militära rättegångslagen (326/1983). För en sådan gärning kan ett disciplinstraff påföras i ett disciplinärt förfarande eller dömas ut i en militärrättegång i enlighet med denna lag och militära rättegångslagen.

2 §

Förhållandet till annan lagstiftning

På Huvudstabens brottsbekämpning tillämpas bestämmelserna om utredning av brott i förundersökningslagen (805/2011) och tvångsmedelslagen (806/2011), om inget annat följer av det som föreskrivs i denna lag.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag, finns det bestämmelser om behandling av personuppgifter i lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarmakten (332/2019).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *brottsbekämpning* förhindrande, avslöjande och utredning av brott,
- 2) *förhindrande av brott* åtgärder som syftar till att förhindra ett brott eller försök till och förberedelse till brott, när det utifrån iakttagelser av en persons verksamhet eller utifrån annan information om en persons verksamhet finns grundad anledning att anta att personen i fråga kommer att göra sig skyldig till brott, samt åtgärder som syftar till att avbryta ett redan påbörjat brott och begränsa den direkta skada eller fara som brottet medför,
- 3) *avslöjande av brott* åtgärder som syftar till att klarlägga om det för inledande av förundersökning av ett brott finns en i 3 kap. 3 § 1 mom. i förundersökningslagen avsedd grund, när det utifrån iakttagelser av en persons verksamhet eller utifrån annan information om en persons verksamhet kan antas att ett brott har begåtts,
- 4) *utredning av brott* förundersökning av ett brott,
- 5) *militärdisciplinförfarande* en straffprocess som omfattar förundersökning av ett militärt brott och ett särskilt disciplinärt förfarande där det för en gärning kan påföras ett disciplinstraff på det sätt som föreskrivs i denna lag,
- 6) *militära brott* de brott som avses i 2 § i militära rättegångslagen och som ska handläggas som militära rättegångsärenden,
- 7) *myndighet vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag* en myndighet som förhindrar, avslöjar och utreder militära brott samt förhindrar och avslöjar brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret.

2 kap.

Allmänna principer som Huvudstaben ska iaktta vid brottsbekämpning

4 §

Respekt för de grundläggande rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

De som sköter brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben ska respektera de grundläggande rättigheterna och de mänskliga rättigheterna, och när de utövar sina befogenheter välja det motiverbara alternativ som bäst tillgodoser dessa rättigheter.

5 §

Proportionalitetsprincipen

De åtgärder som vidtas vid Huvudstaben i samband med brottsbekämpning ska kunna försvaras i förhållande till hur viktigt, farligt och brådskande uppdraget är, det mål som eftersträvas samt uppträdande, ålder, hälsa och andra motsvarande omständigheter som gäller den person som är föremål för åtgärden och övriga omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen av situationen.

6 §

Principen om minsta olägenhet

Genom de åtgärder som vidtas vid Huvudstaben i samband med brottsbekämpning får det inte ingripas i någons rättigheter i större utsträckning och ingen får orsakas större skada eller olägenhet än vad som är nödvändigt för att utföra uppdraget.

7 §

Principen om ändamålsbundenhet

Huvudstabens befogenheter för brottsbekämpning får utövas endast i syften som det föreskrivs om i denna lag.

DEL II

MILITÄRDISCIPLINFÖRFARANDE

3 kap.

Förundersökning

8 §

Principer som ska iakttas vid förundersökning

Utöver vad som föreskrivs i 2 kap. ska vid förundersökning i synnerhet följande principer enligt förundersökningslagen och tvångsmedelslagen iakttas:

- 1) objektivitetsprincipen,
- 2) finkänslighetsprincipen,
- 3) oskyldighetspresumtionen,
- 4) gärningsmannens rätt att inte medverka till utredningen av ett brott som han eller hon begått.

9 §

Förundersökning på en disciplinär förmans eller åklagares initiativ

En disciplinär förman ska göra förundersökning när det på grund av en anmälan till förmannen eller annars finns skäl att misstänka att ett brott som avses i militära rättegångslagen har begåtts. Den disciplinära förmannen ska utan dröjsmål registrera anmälan i enlighet med 3 kap. 1 § i förundersökningslagen. På förundersökning och beslut som gäller den tillämpas vad som närmare anges i förundersökningslagen, om inte något annat följer av 14 §.

Förundersökning ska också göras när riksåklagaren eller en åklagare som avses i 4 § 1 mom. i militära rättegångslagen förordnar om det.

Förundersökningen av ett brott som en tjänsteman vid Försvarmaktens underrättelsetjänst misstänks för ska göras av Huvudstaben så som föreskrivs i 11 kap.

10 §

Förundersökning på Huvudstabens initiativ

Utöver vad som föreskrivs i 9 och 12 § kan en militärjurist som är Huvudstabens undersökningsledare eller någon annan tjänsteman som förordnats till undersökningsledare besluta om inledande av förundersökning i enlighet med 3 kap. 3 § i förundersökningslagen. En anmälan ska då utan dröjsmål registreras på det sätt som föreskrivs i 3 kap. 1 § i förundersökningslagen. Den disciplinära förmannen ska underrättas om ett beslut om att inleda förundersökning, om inte detta äventyrar genomförandet av förundersökningen.

11 §

Förundersökning på polisens initiativ

Utöver vad som föreskrivs i 9, 10 och 12 § kan polisen besluta om inledande av förundersökning i enlighet med 3 kap. 3 § i förundersökningslagen. Polisen ska utan dröjsmål registrera en anmälan på det sätt som föreskrivs i 3 kap. 1 § i förundersökningslagen. Den disciplinära förmannen ska underrättas om ett beslut om att inleda förundersökning, om inte detta äventyrar genomförandet av förundersökningen.

12 §

Tjänstemän som gör förundersökning

Den disciplinära förman i vars underlydande trupp eller förvaltningsenhet ett brott har begåtts eller den som misstänks för brottet tjänstgör ska sörja för att förundersökning görs. Vid behov kan också en högre disciplinär förman sörja för att förundersökning görs. Den tjänsteman som sörjer för att förundersökning görs är samtidigt undersökningsledare eller förordnar en av sina underlydande till undersökningsledare.

Har en högre disciplinär förman fått kännedom om att en lägre förman inte vidtagit åtgärder med anledning av ett misstänkt brott, ska förmannen om sakens natur det kräver förordna att förundersökning görs eller själv ta upp saken till behandling.

När ett brott som avses i militära rättegångslagen undersöks ska den som leder undersökningen vara en anhållningsberättigad tjänsteman som avses i 22 § 1 mom. i denna lag eller chefen för en grundenhet. Fältväbeln vid en grundenhet får vara undersökningsledare i ett ärende där det görs förundersökning enligt 13 § 2 mom. och där en i 33 § 4 mom. nämnd påföljd kan påföras. Den som verkar som utredare ska vara tjänsteman vid Forsvarsmakten. Utredaren ska ha tillräcklig utbildning för förundersökning.

En disciplinär förman kan be tjänstemän som avses i 94 § att göra förundersökning. Om förundersökningen överförs till Huvudstaben, ska den tjänsteman som avses i ovan nämnda paragraf också vara undersökningsledare.

13 §

Förundersökningens omfattning

Förundersökning görs i den omfattning som arten av det ärende som undersöks och avgörandet eller åtalsprövningen i ett disciplinärende förutsätter. Vid förundersökningen utreds de omständigheter som avses i 1 kap. 2 § i förundersökningslagen.

Om den misstänkte erkänner den gärning som undersöks, kan förundersökningen avslutas och ärendet ges till den disciplinära förmannen för avgörande förutsatt att

- 1) gärningen är ringa,
- 2) det är klart att målsäganden inte har några krav, och
- 3) det med beaktande av sakens utredda natur utifrån en helhetsbedömning är onödigt att förundersökningen fortgår.

14 §

Avstående från att göra förundersökning samt avslutande av förundersökningen

En disciplinär förman kan avstå från att göra förundersökning eller avsluta en redan påbörjad förundersökning, om förmannen utgående från till buds stående material anser att den misstänkta gärningen uppenbarligen har berott på ouppmärksamhet, tanklöshet eller okunnighet som med beaktande av omständigheterna är ursäktlig eller om gärningen annars ska anses vara ringa med hänsyn till upprätthållandet av disciplin och ordning. Det ska på det sätt som föreskrivs i 11 kap. 1 § i förundersökningslagen fattas ett skriftligt beslut om att en förundersökning inte görs eller att den läggs ned.

Den disciplinära förman som avses i 1 mom. eller en disciplinär förman som är överordnad denne får förordna att förundersökning ska göras eller inledas på nytt, om det på grund av nya omständigheter som kommit fram i ärendet finns ett motiverat skäl till detta.

15 §

Förhör med parterna

Den misstänkte och målsäganden ska förhöras vid förundersökningen. En målsägande som uppenbarligen inte har sådan information som klargör det ärende som undersöks behöver inte förhöras, om målsäganden annars har gett de uppgifter som behövs för att disciplinärendet ska kunna avgöras. En part ska själv vara närvarande vid förhöret.

En part får dock avge sin utsaga per telefon eller med hjälp av något annat medium för dataöverföring, om detta inte medför olägenhet eller äventyrar undersökningens tillförlitlighet. I fråga om den misstänkte är en förutsättning dessutom att ärendet är obetydligt och att personligt hörande skulle fördröja behandlingen av ärendet avsevärt på grund av att personen tjänstgör på ett fartyg eller på grund av andra särskilda omständigheter. Trots nämnda begränsningar får smärre kompletteringar av ett tidigare förhör med den misstänkte göras per telefon eller med hjälp av något annat medium för dataöverföring.

16 §

Förhørsledare

Förhørsledaren ska vara någon annan än den direkta förmannen till den som misstänks för ett brott. Den direkta förmannen får dock förrätta ett förhör i en enkel och klar sak där det finns en etablerad påföljdspraxis, om det inte finns någon annan förhørsledare att tillgå på grund av att den misstänkte tjänstgör på ett fartyg eller på grund av andra särskilda omständigheter.

17 §

Utlåtande av en militärjurist

Den disciplinära förmannen ska inhämta utlåtande av en militärjurist i ett ärende, om detta inte orsakar betydande dröjsmål med handläggningen av ärendet. Utlåtande behöver inte inhämtas i enkla och klara ärenden.

18 §

Avslutande åtgärder och tilläggsundersökning

Innan ett disciplinärende avgörs ska den misstänkte ges tillfälle att bekanta sig med militärjuristens utlåtande och annat material som samlats in vid förundersökningen och avge sin utsaga om det. Den misstänkte kan avge sin utsaga också per telefon eller med hjälp av något annat medium för dataöverföring, om de förutsättningar som anges i 15 § 2 mom. uppfylls. Då ska den misstänkte vid behov få en muntlig redogörelse för det väsentliga innehållet i det material som samlats in vid förundersökningen. Motsvarande tillfälle ska på begäran ges målsäganden.

Den misstänkte behöver inte ges sådant tillfälle som avses i 1 mom., om

1) förundersökningen har gjorts på det sätt som avses i 13 § 2 mom. och det inte har kommit fram några sådana nya omständigheter eller någon sådan ny utredning i ärendet som den misstänkte ska höras om, eller

2) disciplinbeslutet är friande.

En parts utsaga ska tas in i förundersökningsprotokollet. En part får be om att åtgärder för tilläggsutredning vidtas. Begäran ska göras utan oskäligt dröjsmål sedan parten har bekantat sig med förundersökningsmaterialet. De åtgärder för tilläggsutredning som parten begär ska vidtas, om parten visar att de kan inverka på ärendet och om de inte orsakar oskäligen kostnader i förhållande till ärendets natur.

Den disciplinära förmannen ska sörja för att de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. vidtas.

4 kap.

Tvångsmedel i ett disciplinärt förfarande

19 §

Tvångsmedel och de myndigheter som har rätt att använda dem

Utöver vad som föreskrivs i denna lag föreskrivs det i tvångsmedelslagen om de tvångsmedel som får tillämpas på militära brott och om de myndigheter som har rätt att använda dem.

20 §

Gripande och anhållande

Om inte något annat föreskrivs nedan, tillämpas tvångsmedelslagen på gripande och anhållande.

21 §

Tjänsteman och militärperson som har rätt att verkställa gripande

Gripande får verkställas av

- 1) en person som tjänstgör som yrkesmilitär och är förman till den som ska gripas,
- 2) en militärperson i vakt-, jour- eller militärpolisuppdrag,
- 3) chefen för en militäravdelning som förordnats till militärt säkerhets- eller ordningsuppdrag, samt
- 4) en i 22 § avsedd anhållningsberättigad tjänsteman.

22 §

Anhållningsberättigad tjänsteman

Anhållningsberättigade tjänstemän är

- 1) kommendören för respektive truppenhet och en högre disciplinär förman,
- 2) garnisonschefen och garnisonskommendanten,
- 3) en officer som innehar en tjänst och som sköter ett militärpolisuppdrag.

Befälhavaren på ett krigsfartyg får besluta om att verkställa anhållande, om

- 1) den anhållningsberättigade tjänsteman som avses i 1 mom. inte kan nås på grund av att kommunikationsförbindelserna inte fungerar eller av något annat motsvarande skäl,
- 2) saken inte tål dröjsmål, och
- 3) anhållandet behövs för att den allmänna ordningen och säkerheten på fartyget ska kunna upprätthållas eller en allvarlig person- eller egendomsskada ska kunna förhindras.

23 §

Förvaring och bemötande av gripna, anhållna eller häktade personer

Gripna, anhållna eller häktade personer förvaras i högvakt eller annars under en militärmyndighets uppsikt eller i ett allmänt fängelse eller någon annan förvaringslokal. Försvarsmaktens förvaringslokaler godkänns av Huvudstaben.

I fråga om anhållna och gripna personer iakttas vad som föreskrivs om bemötandet av dem i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen (841/2006).

Vad som i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen bestäms om

- 1) polisen gäller en militärmyndighet i fråga om de personer som hålls i förvar hos militärmyndigheten,
- 2) polismän eller väktare gäller i 21 § i denna lag avsedda personer som har rätt att verkställa gripande och i 94 § 1 mom. 2 punkten avsedda tjänstemän,
- 3) chefen för en förvaringslokal gäller den tjänsteman som förordnats till chef för högvakten eller för någon annan övervakad lokal, och
- 4) den som ska avgöra rättelseyrkanden gäller den berörda kommendören för ett truppförband.

På bemötandet av häktade personer som står under en militärmyndighets uppsikt tillämpas vad som i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen föreskrivs om bemötandet av häktade personer.

Den chef för en grundenhet eller någon annan förman som den gripne, anhållne eller häktade personen är underställd ska utan dröjsmål underrättas om att personen har gripits, anhållits, häktats eller frigivits.

24 §

Underrättande om gripande och frigivande av den gripne

En anhållningsberättigad tjänsteman ska utan dröjsmål underrättas om att en person har gripits.

Den gripne ska frigives utan dröjsmål efter det att förhöret avslutats eller någon annan grund för gripande inte längre föreligger, dock innan det har förflutit 24 timmar från gripandet, om det inte inom samma tid bestäms att den gripne ska anhållas.

25 §

Kroppsvsitation

Den som har rätt att verkställa gripande har rätt att i samband med gripande, anhållande eller inledande av verkställigheten av arreststraff kroppsvisitera den som åtgärden gäller för att

förvissa sig om att personen inte medför föremål eller ämnen som kan äventyra förvaringen eller med vilka personen kan utsätta sig själv eller andra för fara.

Farliga föremål och ämnen som avses i 1 mom. ska tas ifrån den som visiteras. De ska återlämnas vid frigivningen, om det inte finns hinder för detta enligt lag. Bestämmelser om förfarandet i fråga om alkoholdrycker och narkotika finns i 30 § 2 mom.

26 §

Tidsfrist för att väcka åtal

Bestämmelser om den tid som ska utsättas för väckande av åtal när svaranden är häktad finns i tvångsmedelslagen.

27 §

Beslag samt genomsökning av platser och personer

Förutom de tjänstemän som avses i tvångsmedelslagen får även en anhållningsberättigad tjänsteman som avses i 22 § 1 mom. i denna lag besluta om beslag samt om allmän husrannsakan och genomsökning av platser och personer.

Den som har rätt att verkställa gripande får dock utan ett sådant förordnande som avses i 1 mom. ta ett föremål i besittning i syfte att ta det i beslag, om ärendet inte tål dröjsmål. Den som har rätt att verkställa gripande får också företa allmän husrannsakan samt genomsökning av platser och personer utan ett sådant förordnande som avses i 1 mom., om syftet är att ta i beslag ett sådant föremål som har kunnat följas eller spåras på färsk gärning eller om genomsökningen behövs för att allvarlig skada på person, egendom eller miljön ska kunna förhindras.

Som genomsökning betraktas inte inspektion av ordningen i ett sådant utrustningsskåp som disponeras av den som tjänstgör enligt värnpliktslagen eller lagen om frivillig militärtjänst för kvinnor eller inspektion av skicket på Försvarmaktens utrustning i skåpet.

Ett föremål som tagits i beslag kan så länge beslaget gäller förvaras i den militärmyndighets besittning som verkställt beslaget.

28 §

Alkohol- och narkotikatestning

De militärpersoner som enligt 21 § i denna lag har rätt att verkställa gripande får bestämma att en vid Försvarmakten tjänstgörande förare av ett motordrivet fordon eller den som utför något annat uppdrag som avses i 23 kap. i strafflagen ska genomgå prov för att det ska kunna konstateras om han eller hon intagit alkohol eller något annat berusningsmedel. Provet får utföras på den som utför ett köruppdrag eller något annat uppdrag som avses i 23 kap. i strafflagen eller den som står i beråd att påbörja ett sådant uppdrag. Den som vägrar genomgå provet och som utför ett köruppdrag eller ett annat uppdrag som avses i 23 kap. i strafflagen är skyldig att underkasta sig kroppsbesiktning enligt tvångsmedelslagen.

Det prov som avses i 1 mom. ska göras på ett sådant sätt och med en sådan metod att det inte medför onödig eller oskälig olägenhet för den som undersöks.

Huvudstaben meddelar närmare föreskrifter om hur provet ska utföras.

Den information som fås genom alkohol- och narkotikatestning utgör information om hälsotillståndet. Denna information får endast hanteras av de personer som utifrån den ska besluta om ett köruppdrag eller något annat uppdrag som avses i 23 kap. i strafflagen. Testresultat ska antecknas i det register för militärrättsvård som avses i 11 § i lagen om

behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten, om testresultatet förutsätter att en förundersökning som avses i 9 § i denna lag inleds eller om det är fråga om ett i 89 § avsett militärt brott som ska undersökas av Huvudstaben.

29 §

Omfattningen av användningen av tvångsmedel

Tvångsmedel får tillgripas på ett område eller fartyg som är i Försvarsmaktens bruk samt även annanstans i situationer där användningen av tvångsmedel inte kan skjutas upp och handräckning från en polismyndighet inte kan fås snabbt.

I en privat bostad får allmän husrannsakan dock verkställas endast om syftet är att finna en person som ska gripas, anhållas eller häktas eller hämtas till förhör eller inställas inför domstol och som flyr då han eller hon blir förföljd, eller om syftet är att ta i beslag föremål som kunnat spåras på färsk gärning.

30 §

Undersöknings- och genomsökningsrätt för kommandören för ett truppförband

Kommandören för ett truppförband har rätt att på ett område eller fartyg eller i ett fordon i Försvarsmaktens bruk, dock inte i en privat bostad, låta verkställa undersökningar och genomsökningar som riktar sig mot personer som tjänstgör vid Försvarsmakten och lyder under 45 kap. i strafflagen och egendom som är i deras besittning i syfte att utöva tillsyn över att bestämmelserna om Försvarsmaktens vapen, skjutförnödenheter och sprängämnen samt bestämmelserna om narkotika och alkoholdrycker iakttas eller för att upptäcka överträdelser av dessa bestämmelser.

Vapen, skjutförnödenheter och sprängämnen eller annan egendom som tillhör Försvarsmakten, som personer som avses i 1 mom. olovligen innehar, samt narkotika och alkoholdrycker som de innehar olagligt eller olovligen får tas i förvar. Utöver vad som föreskrivs i 86 § i alkohollagen (1102/2017) får en alkoholdryck i ett öppnat eller öppet kärl förstöras genom beslut av en tjänsteman eller en militärperson som har rätt att verkställa gripande. Om inte alkoholdrycken förklaras förverkad med stöd av 10 kap. i strafflagen, ska den återlämnas vid en lämplig tidpunkt och senast vid tidpunkten för hemförlovningen eller befrielsen från annan tjänstgöring. Bestämmelser om förfarandet vid innehav av narkotika finns i narkotikalagen (373/2008).

5 kap.

En disciplinär förmans befogenheter

31 §

Disciplinära förmän

Disciplinära förmän är chefen för en grundenhet och dennes direkta förmän samt med de begränsningar som föreskrivs i 33 § fältväbeln vid en grundenhet.

Underställda en disciplinär förmans disciplinära makt är de som är underordnade förmannen och som denne är direkt förman för.

32 §

Begränsningar i uppgiften som disciplinär förman

En disciplinär förman får inte behandla ett ärende, om brottet har riktat sig mot förmannen personligen eller om förmannen har ett sådant förhållande till ärendet eller till en part att förmannens opartiskhet kan äventyras.

En förman, som under sitt befäl har någon som endast tillfälligt har förordnats att utföra en särskild tjänstgöringsuppgift, har inte disciplinär makt i förhållande till denne. Förmannen ska dock sörja för verkställigheten av förundersökning och anmäla saken till den disciplinära förmannen för den som misstänks för ett brott.

Om den som misstänks för ett brott har underställts en annan disciplinär förman innan ett disciplinärende har avgjorts, ska behandlingen av ärendet överföras till denna förman.

Ett ärende som gäller ett brott kan hänskjutas till en högre disciplinär förman för behandling, om de som medverkat till samma brott lyder under olika disciplinära förmäns bestraffningsbefogenheter. När ett brott har begåtts i en högre disciplinär förmäns närvaro, kan denne förbehålla sig bestraffningsrätten.

33 §

Disciplinära förmäns rätt att påföra disciplinStraff

Kommendören för ett truppförband och en disciplinär förman som är överordnad kommendören har rätt att påföra samtliga disciplinStraff utom arrest.

Kommendören för en truppenhet har rätt att ge en anmärkning, förordna extra tjänstgöring och meddela utgångsförbud samt ge den som tjänstgör som värnpliktig eller fullgör frivillig militärtjänst för kvinnor en varning.

Chefen för en grundenhet har rätt att ge en anmärkning, förordna extra tjänstgöring och meddela utgångsförbud i minst ett och högst 10 dygn samt ge den som tjänstgör som värnpliktig eller fullgör frivillig militärtjänst för kvinnor en varning.

Fältväbeln vid en grundenhet har rätt att ge den som tjänstgör som värnpliktig eller fullgör frivillig militärtjänst för kvinnor en anmärkning samt förordna extra tjänstgöring högst tre gånger.

34 §

Huvudstabens behörighet att meddela föreskrifter

Samma befogenheter som tillkommer den disciplinära förman som avses i 33 § har även en förman i motsvarande uppdrag. Tjänstemän vid Försvarmaktens underrättelsetjänst och Huvudstabens underrättelseavdelning har inte i denna lag avsedda disciplinär förmäns befogenheter. I övrigt bestämmer Huvudstaben vem som ska anses vara en förman i motsvarande uppdrag. Dessutom kan Huvudstaben, med avvikelse från föreskrifterna om de administrativa och militära befogenheterna, meddela föreskrifter om de inbördes disciplinära befogenheterna för de disciplinära förmän som är överordnade kommendören för ett truppförband.

6 kap.

Avslutande av ett disciplinärende

35 §

Åtgärder sedan förundersökningen avslutats

Den disciplinära förmannen ska utan oskäligt dröjsmål utgående från förundersökningsprotokollet besluta vilka åtgärder som disciplinärendet ger anledning till.

36 §

Avgörande av ett ärende i ett disciplinärt förfarande och påförande av ett disciplinStraff

Ett brott som enligt allmän straffpraxis inte kan förutses medföra strängare straff i domstol än böter får behandlas i ett disciplinärt förfarande.

Ett disciplinStraff får påföras, om den som är misstänkt för ett brott har erkänt gärningen och ärendet i övrigt är utrett eller om det annars kan anses klart att personen är skyldig.

Ett ärende får dock inte behandlas i ett disciplinärt förfarande, om

- 1) den som begått brottet inte längre lyder under 45 kap. i strafflagen,
- 2) målsäganden inte har samtyckt till att ärendet behandlas i ett disciplinärt förfarande utan yrkar att ärendet ska behandlas i domstol,
- 3) åtal för något av flera brott ska väckas vid domstol och brotten står i samband med varandra, eller
- 4) någon av dem som medverkat till ett och samma brott ska åtalas vid domstol och det inte anses ändamålsenligt att ärendet avgörs särskilt för sig.

37 §

Överföring till en högre disciplinär förman

Räcker en disciplinär förmans behörighet inte till för avgörande av ett ärende eller är förmannen jävig, ska ärendet hänskjutas till en högre disciplinär förman.

38 §

Överföring till åklagaren

Bestämmelser om hänskjutande av ett ärende till en behörig åklagare finns i militära rättegångslagen.

Har förundersökning gjorts i ett ärende på förordnande av åklagaren, ska den disciplinära förmannen meddela åklagaren sitt avgörande med anledning av förundersökningen. Efter att ha fått meddelandet kan åklagaren ta ärendet till åtalsprövning, om ärendets art det kräver eller det annars finns särskilda skäl till det.

39 §

Omständigheter som påverkar övervägningen av disciplinStraff

Ett disciplinStraff ska stå i rätt förhållande till brottet och vara ändamålsenligt med tanke på gärningsmannens tjänstgöringsställning. Ett disciplinStraff ska dömas ut eller påföras med beaktande av enhetligheten i straffpraxis. När arten och storleken av ett disciplinStraff övervägs, ska de grunder som enligt strafflagen påverkar gärningens straffbarhet och gärningsmannens eventuella tidigare disciplinStraff beaktas.

Ett disciplinStraff kan skärpas, om

- 1) brotten varit flera,

2) gärningen begåtts i närvaro av församlade militärpersoner så att den kan äventyra disciplinen och ordningen, eller om

3) gärningsmannen missbrukat sin förmansställning när han eller hon begick brottet.

Ett disciplinstraff kan lindras, om gärningen föranletts av att en förmans klandervärda beteende har varit ägnat att minska gärningsmannens förmåga att följa lagen.

40 §

Prioritering av lindrigare disciplinstraff

Som disciplinstraff ska användas anmärkning, extra tjänstgöring eller utgångsförbud i högst tio dygn, om inte brottets art eller brottens antal, upprätthållandet av disciplin och ordning, gärningsmannens tidigare tjänstgöring eller andra omständigheter som gäller brottet eller gärningsmannen förutsätter att ett annat disciplinstraff påförs.

41 §

Hörande av den misstänkte när ett disciplinärende avgörs

Innan ett disciplinärende avgörs ska den disciplinära förmannen höra den misstänkte personligen, om detta inte på grund av särskilda omständigheter avsevärt fördröjer behandlingen av ärendet och det inte finns skäl att anta att hörande främjar behandlingen av ärendet. Den disciplinära förmannen kan höra den misstänkte per telefon eller med hjälp av ett annat medium för dataöverföring, om de förutsättningar som anges i 15 § 2 mom. för hörande uppfylls.

Om den disciplinära förmannen finner att den misstänkte har gjort sig skyldig till någon annan gärning än en sådan som avses i 13 § 2 mom. eller till en gärning med anledning av vilken han eller hon har hörts enligt 18 § 1 mom., ska den misstänkte höras på nytt.

42 §

Disciplinbeslutets slutresultat

I ett disciplinärende är beslutet fällande eller friande.

Även om ett disciplinbeslut är fällande behöver ett disciplinstraff inte påföras, om gärningen har berott på ouppmärksamhet, tanklöshet eller okunnighet som med beaktande av omständigheterna är ursäktlig eller om gärningen annars ska anses vara ringa med hänsyn till upprätthållandet av disciplin och ordning.

43 §

Disciplinbeslutets innehåll

Beslutet i ett disciplinärende ska vara skriftligt. Av beslutet ska framgå

- 1) den disciplinära förman som avgjort ärendet och datum för beslutet,
- 2) parternas namn,
- 3) vad ärendet gäller,
- 4) motiveringar,
- 5) tillämpade bestämmelser,
- 6) slutresultatet samt vid behov disciplinstraffets art och storlek samt den avräkning som eventuellt ska göras från disciplinstraffet.

44 §

Delgivning av disciplinbeslut

Ett fällande disciplinbeslut ska delges den som påförts disciplinstraff samt på begäran målsäganden. På delgivningsexemplaret av beslutet ska det antecknas när beslutet har delgetts den som påförts disciplinstraffet. I delgivningsexemplaret av beslutet ska det ingå en anvisning om hur den som påförts disciplinstraff kan föra ärendet till en högre disciplinär förman eller domstol för avgörande.

Har ett disciplinstraff med stöd av 42 § 2 mom. inte påförts, ska beslutet utan dröjsmål meddelas parterna på ett bevisligt sätt.

Ett friande disciplinbeslut ska utan dröjsmål meddelas parterna på ett bevisligt sätt.

7 kap.

Påföljder i ett disciplinärt förfarande

45 §

Disciplinstraff

I enlighet med vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 4 mom. i strafflagen är disciplinstraffen anmärkning, extra tjänstgöring, varning, utgångsförbud, disciplinbot och arrest.

Extra tjänstgöring förordnas eller döms ut för minst en gång och för högst fem gånger.

Utgångsförbud meddelas eller döms ut för minst 1 dygn och för högst 15 dygn och disciplinbot föreläggs för minst 1 och högst 30 dagar.

Endast en domstol som avses i 5 och 6 § i militära rättegångslagen kan döma till arrest i ett förfarande enligt militära rättegångslagen. Till arrest döms i minst 1 dygn och i högst 30 dygn.

Disciplinbotens penningbelopp för en dag är en femtedel av den bötfälldes genomsnittliga totala dagsinkomst, dock minst beloppet av den största dagpenning som utbetalas till den som tjänstgör med stöd av värnpliktslagen. För den som tjänstgör enligt värnpliktslagen eller lagen om frivillig militärtjänst för kvinnor är beloppet av disciplinboten för en dag lika stort som dagpenningen eller, om personen i fråga inte får dagpenning, lika stort som den största dagpenning som utbetalas till den som tjänstgör med stöd av värnpliktslagen.

Ett disciplinstraff får inte påföras eller dömas ut villkorligt.

46 §

Påföljd som kan påföras i stället för bot eller disciplinstraff

För ett brott för vilket som påföljd föreskrivs böter, kan i stället för böter i en militär rättegång dömas till disciplinstraff eller i ett disciplinärt förfarande påföras disciplinstraff.

Har disciplinstraff föreskrivits som påföljd för ett brott, får böter dömas ut i stället för disciplinstraffet.

47 §

Gemensamt straff

För disciplinstraff samt för fängelsestraff på viss tid eller böter får det inte bestämmas ett gemensamt straff, och de får inte heller slås samman med ett fängelsestraff på viss tid.

Ska någon på en gång dömas till disciplinstraff för två eller flera brott, döms personen till ett gemensamt disciplinstraff. Till arrest får i ett sådant fall dömas i högst 40 dygn, till disciplinbot för högst 40 dagar och till utgångsförbud i högst 25 dygn.

I ett disciplinärt förfarande används endast en art av disciplinstraff som påföljd för ett och samma brott. Har någon gjort sig skyldig till flera brott som handläggs samtidigt av en disciplinär förman, ska endast ett disciplinstraff påföras.

48 §

Förvandlingsförbud

En obetald disciplinbot får inte förvandlas till fängelse. Förvandlingsförbudet gäller också sådan obetald disciplinbot som utgångsförbud eller arrest har förvandlats till.

49 §

Preskription

Vid tillämpningen av bestämmelserna om straffrättslig preskription jämställs disciplinstraff med böter.

50 §

Avräkning av tiden för frihetsberövande

Om den som döms till eller påförs disciplinstraff har varit berövad sin frihet med anledning av brottet innan ärendet har avgjorts, ska en avräkning enligt 6 kap. 13 § i strafflagen göras från disciplinstraffet.

När avräkningen enligt 1 mom. görs, motsvarar ett dygns frihetsberövande fyra gånger extra tjänstgöring, tre dygns utgångsförbud, disciplinbot för tre dagar samt ett arrestdygn.

51 §

Yrkesmilitärs disciplinstraff

En yrkesmilitär som avses i lagen om försvarsmakten kan i ett disciplinärt förfarande endast ges en anmärkning eller varning eller påföras disciplinbot.

8 kap.

Ändringssökande

52 §

Rätt att söka ändring

I ett disciplinbeslut av kommandören för en truppenhet, chefen för en grundenhet eller fältväbeln vid en grundenhet får ändring sökas (*begäran om avgörande*) hos kommandören för truppförbandet.

I ett disciplinbeslut av kommandören för truppförbandet eller av en disciplinär förman som är överordnad denne och i ett beslut som kommandören för truppförbandet har fattat med

anledning av en begäran om avgörande får ändring sökas genom besvär (*disciplinbesvär*). Bestämmelser om behörig domstol finns i 5 och 6 § i militära rättegångslagen.

Rätt att söka ändring har endast den som har påförts ett disciplinstraff eller den som med stöd av 42 § 2 mom. inte har påförts ett disciplinstraff.

53 §

Temporärt förordnande

Om ett disciplinbeslut får verkställas innan beslutet har vunnit laga kraft, kan kommandören för truppförbandet med anledning av en begäran om avgörande och domstolen med anledning av disciplinbesvär, innan ärendet avgörs bestämma att disciplinbeslutet tills vidare inte ska verkställas eller verkställigheten inte fortgå.

54 §

Innehållet i begäran om avgörande

I en begäran om avgörande ska skriftligen meddelas följande:

- 1) det disciplinbeslut i vilket ändring söks,
- 2) till vilka delar ändring söks i beslutet,
- 3) vilka ändringar som yrkas i beslutet,
- 4) på vilka grunder ändring yrkas, och till vilka delar motiveringarna till beslutet är felaktiga enligt den som begär avgörande.

55 §

Framställande av begäran om avgörande

Begäran om avgörande ska framställas inom sju dagar från delfåendet av disciplinbeslutet. Vid framställande av begäran om avgörande ska vad som föreskrivs i 58 § 2—4 mom. om anförande av besvär iakttas. En begäran om avgörande som kommit in efter föreskriven tid prövas inte.

56 §

Beslut av kommandören för truppförbandet på begäran om avgörande

Kommandören för truppförbandet ska fatta ett skriftligt beslut på en begäran om avgörande. Den disciplinära förman som har fattat disciplinbeslutet ska överlämna materialet i ärendet och sitt utlåtande över begäran om avgörande till kommandören för truppförbandet. Kommandören för truppförbandet kan höra den som framställt begäran om avgörande och den disciplinära förman som fattat disciplinbeslutet, om detta främjar avgörandet av ärendet.

Kommandören för truppförbandet kan med anledning av begäran om avgörande upphäva disciplinbeslutet, lindra det påförda disciplinstraffet eller låta beslutet stå. Kommandören för truppförbandet kan inte ändra disciplinbeslutet till nackdel för den som framställt begäran om avgörande. På innehållet i ett beslut som fattas på begäran om avgörande tillämpas vad som i 43 § föreskrivs om innehållet i ett disciplinbeslut.

Kommandören för truppförbandet ska fatta ett beslut på en begäran om avgörande inom sju dagar från den dag då begäran om avgörande har kommit in.

I 52 § 2 mom. föreskrivs om sökande av ändring i ett beslut som kommandören för truppförbandet har fattat med anledning av en begäran om avgörande. Kommandören för

truppförbandet ska till det beslut som fattats med anledning av en begäran om avgörande foga en skriftlig anvisning för sökande av ändring.

57 §

Disciplinbesvärens innehåll

I en besvärsskrift som ska riktas till den behöriga domstolen ska följande anges:

- 1) det disciplinbeslut som överklagas,
- 2) till vilka delar beslutet överklagas,
- 3) vilka ändringar som yrkas i beslutet,
- 4) på vilka grunder ändring yrkas, och till vilka delar motiveringarna till beslutet är felaktiga enligt ändringssökanden,
- 5) de bevis som man önskar stödja sig på och vad man vill bevisa genom vart och ett av dem,
- 6) en eventuell begäran om att ärendet ska handläggas i ett skriftligt förfarande.

I besvärsskriften ska meddelas parternas namn och kontaktuppgifterna till deras lagliga företrädare, ombud eller biträde, den postadress och eventuella andra adress till vilken uppmaningar, kallelser och meddelanden i ärendet kan sändas till ändringssökanden samt telefonnumren till parterna och till vittnen eller andra som ska höras. Kontaktuppgifterna till parterna och till vittnen och andra som ska höras ska också meddelas på ett för ändamålet lämpligt sätt. Uppgifterna behöver dock inte meddelas, om de finns i förundersökningsprotokollet eller i annat material som annars ska tillställas domstolen.

Besvärsskriften ska undertecknas av ändringssökanden, eller om han eller hon inte har upprättat den, av den som har upprättat skriften.

Till besvärsskriften ska fogas de handlingar som ändringssökanden åberopar och som inte finns i det material som annars tillställs domstolen.

58 §

Anförande av disciplinbesvär

Disciplinbesvär ska anföras inom sju dagar från delfåendet av beslutet i fråga.

Besvärsskriften ska inom föreskriven tid lämnas till den disciplinära förman som har fattat disciplinbeslutet eller till den domstol som avses i 52 § 2 mom. Besvärsskriften får också lämnas till chefen för den grundenhet eller fältväbelen vid den grundenhet där ändringssökanden tjänstgör eller till jourhavande vid truppförbandet.

Tjänstgör ändringssökanden i en trupp som är åtskild från hans eller hennes enhet eller på ett fartyg ute till havs, får besvärsskriften lämnas också till chefen för truppen eller fartygets befälhavare. Har ändringssökanden berövats sin frihet, får besvärsskriften också lämnas till chefen för högvakten eller för någon annan förvaringslokal.

Har besvärsskriften lämnats in till en annan myndighet som avses i 2 eller 3 mom. än domstolen, ska mottagaren på skriften anteckna dess ankomstdag och utan dröjsmål överlämna skriften till den disciplinära förman som avgjort ärendet.

59 §

Den disciplinära förmannens skyldigheter

Ändringssökanden har rätt att anlita biträde, och ändringssökandens rätt att upprätta en besvärsskrift ska tryggas. Den disciplinära förmannen ska se till att ändringssökanden har möjlighet att skaffa sig ett biträde och upprätta en besvärsskrift samt att delta i domstolsbehandlingen av disciplinbesvären.

Den disciplinära förman som fattat disciplinbeslutet ska omedelbart sända besvärsskriften till kansliet vid den domstol som avses i 52 § 2 mom. tillsammans med det förundersökningsprotokoll som upprättats i disciplinärendet, eventuellt beslut som fattats på en begäran om avgörande samt andra handlingar och sitt utlåtande i ärendet.

Har disciplinbesvär sänts direkt till domstolen, ska den disciplinära förmannen på begäran av domstolen sända domstolen det förundersökningsprotokoll som upprättats i disciplinärendet samt andra handlingar i ärendet och sitt utlåtande.

60 §

Förberedelse i domstol

Disciplinbesvär blir anhängiga då besvärsskriften har kommit in till kansliet vid den domstol som avses i 52 § 2 mom.

Om besvären är bristfälliga och det är behövligt att komplettera dem för att rättegången ska kunna fortgå, ska ändringssökanden uppmanas att korrigera bristen inom en av domstolen utsatt tid vid äventyr att besvären kan lämnas utan prövning. Följer ändringssökanden inte uppmaningen och är besvären så bristfälliga att de inte duger som grund för en rättegång, ska besvären inte prövas.

Har en besvärsskrift sänts direkt till domstolen, ska domstolen utan dröjsmål begära ett utlåtande av den disciplinära förmannen med anledning av besvären, om inte domstolen lämnar besvären utan prövning eller det annars är uppenbart onödigt. Utlåtandet ska ges för kännedom till ändringssökanden.

Anser domstolen att ärendet ska avgöras i enlighet med ändringssökandens ändringsyrkanden, kan domstolen meddela ett sådant avgörande i huvudsaken.

61 §

Huvudförhandling i domstol

Om inget annat följer av 60 §, ska det i ett ärende som gäller disciplinbesvär ordnas en huvudförhandling. Ärendet kan dock behandlas i ett skriftligt förfarande på begäran av ändringssökanden. Trots begäran kan domstolen hålla huvudförhandling.

Domstolen kallar ändringssökanden till huvudförhandlingen. I kallelsen ska datum, klockslag och plats för huvudförhandlingen meddelas. Domstolen kan på eget initiativ eller på begäran av den disciplinära förmannen av ett särskilt skäl kalla den disciplinära förmannen till huvudförhandlingen. Ärendet får prövas och avgöras även om ändringssökanden eller den disciplinära förmannen är frånvarande.

62 §

Avgörande av ärendet och förbud att söka ändring

Ett ärende avgörs utifrån vad som läggs fram vid huvudförhandlingen och det skriftliga rättegångsmaterialet. Domstolen ska på eget initiativ pröva om det ärende som avses i disciplinbesvären har fått prövas och avgöras i ett disciplinärt förfarande, och vid behov undanröja disciplinbeslutet. Domstolen får inte ändra ett disciplinbeslut till ändringssökandens nackdel.

Om ett disciplinbeslut upphävs eller undanröjs, ska bestämmelserna om ersättning av rättegångskostnader i 9 kap. 1 a § 1 mom. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) iaktas i fråga om statens skyldighet att ersätta ändringssökandens rättegångskostnader. Om ett disciplinbeslut upphävs eller undanröjs delvis, ska 2 mom. i den paragrafen iaktas.

I ett beslut som en domstol meddelat i ett ärende som gäller disciplinbesvär får ändring inte sökas genom besvär.

63 §

Särskilda bestämmelser

Domstolen får sända de kallelser och uppmaningar som avses i detta kapitel under den adress som ändringssökanden senast har uppgett för sändande av uppmaningar, kallelser och meddelanden.

När disciplinbesvär behandlas ska i övrigt iaktas bestämmelserna om behandling av brottmål i militära rättegångslagen.

64 §

En parts rätt till extraordinärt ändringssökande

I fråga om rätten till extraordinärt ändringssökande för en part i ett disciplinärende iaktas vad som föreskrivs om extraordinärt ändringssökande i 31 kap. i rättegångsbalken. Klagoskriften eller ansökan ska lämnas in hos en domstol som avses i 52 § 2 mom. i denna lag inom sex månader från den dag då disciplinbeslutet fattades. Återställande av försutten fatalietetid ska sökas inom 30 dagar efter det att hindret har upphört.

Bestämmelser om den disciplinära förmannens rätt att ansöka om att ett disciplinbeslut ska undanröjas eller återbrytas finns i 181 §.

65 §

Gottgörelse

Den bestraffade ska ges gottgörelse till den del som ett disciplinstraff som påförts i ett disciplinbeslut har verkställts, och disciplinbeslutet efter detta slutgiltigt har upphävts eller undanröjts eller disciplinstraffet har lindrats. Kommendören för truppförbandet beslutar om gottgörelsen.

Har ett disciplinstraff verkställts delvis, betalas den bestraffade en gottgörelse för den verkställda delen.

Närmare bestämmelser om beloppet av gottgörelsen utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 kap.

Verkställighet

66 §

Tjänstemän som svarar för verkställigheten

För verkställigheten av ett disciplinstraff sörjer chefen för den grundenhet där den som påförts disciplinstraffet tjänstgör eller någon annan som är den närmaste disciplinära förmannen. Vid ett truppförband kan en tjänsteman som fått tillräcklig utbildning förordnas att sörja för verkställigheten.

Närmare bestämmelser om verkställighet av militära disciplinstraff utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sammanräkningen av de arreststraff som ska verkställas vid högvakten eller på annat håll inom Försvarsmakten ankommer på den tjänsteman som avses i 1 mom. Den bestraffade ska på begäran ges ett intyg över hur sammanräkningen har gjorts.

Bestämmelser om behöriga myndigheter vid verkställigheten av disciplinbot och böter finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

67 §

Inledande av verkställigheten

En tjänsteman enligt 66 § 1 mom. ska så snart ett disciplinbeslut har fattats, utan dröjsmål inleda verkställigheten av ett enligt beslutet påfört annat disciplinstraff än varning. En varning får verkställas först när det beslut genom vilket varningen har getts har vunnit laga kraft. Bestämmelser om disciplinbots verkställbarhet finns i 2 § 2 mom. i lagen om verkställighet av böter.

68 §

Avbrytande eller uppskjutande av verkställigheten

Verkställigheten ska genast avbrytas eller får inte inledas, om kommandören för truppförbandet eller domstolen ger ett sådant förordnande som avses i 53 §.

Den förman som övervakar ett disciplinärt förfarande får förordna att verkställigheten av ett disciplinstraff som påförts vid ett disciplinärt förfarande ska skjutas upp eller avbrytas, om förmannen i samband med övervakningen har upptäckt ett väsentligt fel i disciplinbeslutet.

Kommandören för truppförbandet kan skjuta upp eller avbryta verkställigheten av ett disciplinstraff, om den bestraffades hälsotillstånd kräver det eller om det föreligger andra synnerligen vägande skäl.

69 §

Verkställigheten av anmärkning

En anmärkning ska ges den bestraffade personligen och i skriftlig form.

Verkställigheten av en anmärkning förfaller vid den tidpunkt då den bestraffade hemförlovas eller tjänstgöringen annars upphör, dock senast ett år efter det att anmärkningen gavs.

70 §

Verkställigheten av extra tjänstgöring

Som extra tjänstgöring betraktas sådant annat arbete än arbetet enligt tjänstgöringsprogrammet som en bestraffad förordnas att utföra.

En extra tjänstgöring består av två timmar tjänstgöring under en dag.

Extra tjänstgöring får inte verkställas på ett sådant sätt att överansträngning eller någon annan orsak kan leda till att den bestraffades hälsa skadas eller till att hans eller hennes möjligheter att fullgöra sina tjänstgöringsuppgifter påverkas i väsentlig grad.

Verkställigheten av extra tjänstgöring förfaller vid den tidpunkt då den bestraffade hemförlovas eller tjänstgöringen annars upphör, dock senast ett år efter att extra tjänstgöring har förordnats.

71 §

Verkställigheten av utgångsförbud

Ett utgångsförbud på högst tre dygn får inte verkställas under ett veckoslut, en helg eller en motsvarande ledig tid som enligt veckoprogrammet ska vara ledig för den som meddelats utgångsförbud, om detta inte är motiverat för att verkställa straffet omedelbart efter den gärning som föranledde straffet. Det måste då finnas vägande skäl för att straffet förläggs till den aktuella tiden och detta ska motiveras särskilt i disciplinbeslutet.

Den som meddelats utgångsförbud får inte under tiden för utgångsförbudet utan tillstånd av den förman som sörjer för verkställigheten avlägsna sig från det kasern- eller inkvarteringsområde eller annat motsvarande område som enligt beslut av kommandören för truppförbandet är utgångsförbudsområde.

Som strafftid räknas den tid under vilken den som meddelats utgångsförbud är intagen på sjukhus för vård. Om den bestraffade själv avsiktligt har orsakat behovet av vård, kan kommandören för truppförbandet dock förordna att tiden för sjukhusvistelsen inte ska räknas som strafftid.

Om den som meddelats ett utgångsförbud kallas till domstol för att vittna eller för att höras, ska tiden inför domstolen samt den tid som gått åt till att ta sig till och från domstolen räknas som tid för verkställighet av påföljden.

Verkställigheten av ett utgångsförbud på högst tio dygn förfaller vid den tidpunkt då den bestraffade hemförlovas eller tjänstgöringen annars upphör, dock senast ett år efter att utgångsförbudet meddelades.

72 §

Verkställigheten av varning

En varning ska kungöras i dagordern i den trupp där den bestraffade tjänstgör eller senast har tjänstgjort. När det gäller kommandören för ett truppförband och andra i motsvarande tjänsteställning samt personer som har en högre tjänsteställning än kommandören, ska varningen dock kungöras i Huvudstabens dagorder.

73 §

Verkställigheten av disciplinbot

Bestämmelser om verkställighet av disciplinbot finns i lagen om verkställighet av böter. Den som har förelagts disciplinbot ska genast ges de uppgifter som behövs för betalning av disciplinboten.

74 §

Verkställigheten av arrest

Arrest innebär frihetsberövande eller begränsning av friheten. Arrest verkställs vid högvakten eller någon annan vakt. Av särskilda skäl kan flera personer som avtjänar arrest hållas i samma rum.

Arrest som av särskilda skäl inte kan avtjänas vid högvakten eller någon annan vakt, verkställs i ett för ändamålet lämpligt övervakat rum, tält eller en hytt eller på en annan motsvarande plats.

På den som avtjänar arrest tillämpas lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen. Huvudstaben kan meddela föreskrifter om de praktiska arrangemangen vid arrest samt om högvaktens interna ordning.

Om ett ovillkorligt fängelsestraff eller förvandlingsstraff för böter ska verkställas samtidigt med arrest, ska också arresten avtjänas i fängelse på det sätt som föreskrivs om verkställighet av ovillkorligt fängelsestraff och förvandlingsstraff för böter.

75 §

Tjänstgörings- eller arbetskyldighet vid avtjänande av arrest

Kommendören för truppförbandet kan bestämma att arrest helt eller delvis ska avtjänas så att tjänstgöringskyldighet fogas till avtjänandet av arresten, om detta är motiverat med tanke på den bestraffades hälsotillstånd eller tjänstgöring eller av något annat särskilt skäl.

Har arrest utdömts i mera än åtta dygn, ska till den del av straffet som överstiger nämnda tid fogas en tjänstgöringskyldighet.

Fogas en tjänstgöringskyldighet till arresten, ska tjänstgöringen om möjligt fullgöras i uppgifter enligt tjänstgöringsprogrammet för den bestraffades egen enhet eller en annan egentlig tjänstgöringsplats.

Den som avtjänar arrest kan vid behov åläggas att utföra ett kortvarigt lämpligt arbete på den plats där arrest avtjänas eller i omedelbar närhet till den.

76 §

Inräkning av arrest i strafftiden

Som ett arrestdygn räknas 24 timmar från det att verkställigheten inleddes.

Har den som avtjänar arrest utan tillstånd avlägsnat sig från arresten, ska tiden från ingången av det arrestdygn då den bestraffade avlägsnade sig till utgången av det arrestdygn då han eller hon återvänt för att avtjäna arresten inte räknas in i strafftiden.

Som strafftid räknas den tid under vilken den som avtjänar arrest är intagen på sjukhus för vård. Har den bestraffade själv avsiktligt orsakat vårdbehovet, kan kommendören för truppförbandet dock förordna att tiden för sjukhusvistelsen inte ska räknas som strafftid.

Kallas den som avtjänar arrest till domstol för att vittna eller för att höras, ska tiden inför domstolen samt den tid som gått åt till att ta sig till och från domstolen inräknas i tiden för verkställighet av straffet.

77 §

Arrest vid hemförloving

Arrest ska avtjänas till slut trots att den bestraffade ska hemförlovas. Hemförlovas den bestraffade av hälsoskäl, ska dock vad som föreskrivs i 82 § 1 mom. iaktas.

78 §

Samtidig verkställighet

Med undantag av anmärkning, extra tjänstgöring, varning och disciplinbot kan flera disciplinstraff inte verkställas samtidigt.

79 §

Utegångsförbud som ska verkställas samtidigt

Sådana utgångsförbud som ska verkställas samtidigt ska sammanräknas till fullo. Den på detta sätt sammanräknade tiden för utgångsförbud får dock uppgå till högst 40 dygn.

80 §

Arrest och andra straff som ska verkställas samtidigt

Flera arreststraff som ska verkställas samtidigt ska sammanräknas till fullo. Den på detta sätt sammanräknade strafftiden får dock uppgå till högst 40 dygn.

När straff sammanräknas i det fall som avses i 74 § 4 mom. ska arreststraff förvandlas till fängelse på så sätt att ett dygns arrest motsvarar en dags fängelse. Om två eller flera arreststraff ska verkställas i ett sådant fall, ska enhetschefen för fängelset först sammanräkna dem på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Har arreststraff i enlighet med 2 mom. sammanräknats med ett annat straff, ska den dömde först avtjäna förvandlingsstraffet för arrest och därefter de övriga straffen.

81 §

Förvandling av utgångsförbud till disciplinbot

Ett utgångsförbud på minst 11 dygn som ännu inte har börjat verkställas eller som inte har avtjänats till fullo vid den tidpunkt när den bestraffade hemförlovas, förvandlas till disciplinbot.

När ett utgångsförbud förvandlas till disciplinbot motsvarar varje fullt dygn av oavtjänat utgångsförbud disciplinbot för en dag. Förvandlingen utförs av kommandören för truppförbandet med iakttagande av de grunder som anges i 45 § 5 mom. och 79 §.

82 §

Förvandling av arrest till disciplinbot

Arrest förvandlas till disciplinbot, om verkställigheten av arreststraffet inte har inletts före hemförlovningen eller om den värnpliktige hemförlovas av hälsoskäl.

När arrest förvandlas till disciplinbot motsvarar varje fullt oavtjänat arrestdygn disciplinbot för tre dagar. Förvandlingen utförs av kommandören för truppförbandet med iakttagande av de grunder som anges i 45 § 5 mom. och 80 § 1 mom.

10 kap.

Bestämmelser som tillämpas under undantagsförhållanden och vid försvarstillstånd

83 §

Tillämpning av bestämmelserna i kapitlet

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i beredskapslagen (1552/2011) och vid försvarstillstånd som avses i 1 § i lagen om försvarstillstånd (1083/1991).

84 §

Förhöjning av maximistorleken för disciplinstraff

Utöver vad som i 45 § föreskrivs om disciplinstraff får i ett disciplinärt förfarande

- 1) förordnas extra tjänstgöring högst 15 gånger,
- 2) utgångsförbud meddelas för högst 40 dagar,
- 3) disciplinbot föreläggas för högst 60 dagar.

En domstol får döma till arrest i högst 60 dygn.

Trots bestämmelserna i 47 § 2 mom. om gemensamt disciplinstraff får utgångsförbud meddelas för högst 50 dygn, disciplinbot föreläggas för högst 80 dagar samt dömas till arrest i högst 80 dygn.

85 §

Påförande av disciplinstraff för en yrkesmilitär

Trots bestämmelserna i 51 § får samtliga militärpersoner påföras alla arter av disciplinstraff.

86 §

En disciplinär förmans befogenheter

Trots bestämmelserna i 33 § får kommandören för en truppenhet påföra samtliga disciplinstraff utom arrest.

Trots bestämmelserna i 33 § får chefen för en grundenhet meddela utgångsförbud för högst 15 dygn.

87 §

Verkställigheten av disciplinstraff

Trots bestämmelserna i 67 § får en varning verkställas genast efter det att ett disciplinbeslut har fattats.

Den bestraffade ska ges gottgörelse till den del en varning har verkställts och disciplinbeslutet slutgiltigt har upphävts eller undanröjts eller disciplinstraffet har lindrats. Närmare bestämmelser om beloppet av gottgörelsen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett beslut om upphävande av en varning ska kungöras. Vid kungörandet av ett beslut om upphävande av en varning ska bestämmelserna i 72 § om kungörande av varning iakttas. Chefen för en grundenhet eller en disciplinär förman som är överordnad denne kan skjuta upp eller avbryta verkställigheten av ett disciplinstraff i de situationer som avses i 68 § 3 mom.

DEL III

HUVUDSTABENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER VID BROTTSBEKÄMPNING

11 kap.

Huvudstabens uppgifter vid brottsbekämpning

88 §

Huvudstabens uppgifter vid bekämpning av militära brott

Huvudstaben ska vidta åtgärder för att förhindra, avslöja och utreda militära brott och föra militära brott till åtalsprövning självständigt eller tillsammans med en annan myndighet med iakttagande av vad som föreskrivs i denna lag eller någon annanstans i lag. Huvudstaben är en förundersökningsmyndighet enligt förundersökningslagen.

89 §

Militära brott som ska undersökas av Huvudstaben

Huvudstaben har till uppgift att förhindra, avslöja och utreda följande brott:

- 1) ett brott som behandlas som ett militärt rättegångsärende eller i ett militärdisciplinförfarande,
- 2) ett brott för vilket det föreskrivs straff i 40 kap. i strafflagen, om den som misstänks för brottet vid gärningstidpunkten var en militärperson i Försvarens maktens tjänst,
- 3) ett brott för vilket det föreskrivs straff i 40 kap. i strafflagen, om den som misstänks för brottet vid gärningstidpunkten var en annan person i Försvarens maktens tjänst än en militärperson, förutsatt att också en militärperson på sannolika skäl kan misstänkas för brottet,
- 4) ett brott som avses i 2 § 2 mom. i militära rättegångslagen och som har begåtts inom ett område, på ett fartyg, i ett luftfartyg eller i ett fordon som är i Försvarens maktens besittning eller som riktar sig mot Försvarens maktens egendom och som har begåtts i en tjänstgöringsuppgift, om den som misstänks för brottet vid gärningstidpunkten var en annan person i Försvarens maktens tjänst än en militärperson, förutsatt att också en militärperson på sannolika skäl kan misstänkas för brottet.

90 §

Annan förundersökning som görs av Huvudstaben

Huvudstaben kan på en annan förundersökningsmyndighets begäran göra förundersökning även i ett ärende som inte avses i 89 §, om ärendet hänför sig till en förundersökning som Huvudstaben har inlett och den som misstänks för brottet vid gärningstidpunkten var en sådan militärperson som avses i 45 kap. 27 § i strafflagen.

91 §

Avslutande av förundersökning

Efter det att förundersökningen blivit klar ska tjänstemännen vid Huvudstaben eller polisen överlämna det ärende de undersökt till den disciplinära förmannen för behandling, om förundersökningen har gjorts på begäran av den disciplinära förmannen med stöd av 12 § 4 mom. En tjänsteman vid Huvudstaben eller polisen kan också överlämna förundersökningsprotokollet direkt till en behörig åklagare.

Om förundersökningen har gjorts på en åklagares, Huvudstabens eller polisens initiativ med stöd av 9, 10 eller 11 §, ska förundersökningsprotokollet överlämnas direkt till en behörig åklagare. I sådana fall träffas inget sådant avgörande som avses i 14 § i militära rättegångslagen. Huvudstaben eller polisen ska dock underrätta den behöriga disciplinära förmannen om att ärendet har sänts till åtalsprövning.

Tjänstemän vid Huvudstaben ska överlämna ett vid Försvarens maktens upprättat förundersökningsprotokoll, som gäller ett brott som begåtts av en civil person som är anställd vid Försvarens makt, till en behörig åklagare, om inte ärendet har behandlats i enlighet med 24 § i statstjänstemannalagen (750/1994) eller om inget annat föranleds av 10 kap. 2 § i förundersökningslagen.

En förundersökning avslutas utan att ärendet överlämnas till den disciplinära förmannen eller åklagaren för behandling, om det vid undersökningen har blivit klart att inget brott har begåtts eller att straffyrkande inte kan framställas mot någon eller något annat offentlighetskrav som grundar sig på ett brott inte kan riktas mot någon. Att förundersökningen har avslutats ska emellertid meddelas den disciplinära förmannen eller åklagaren.

92 §

Huvudstabens tjänstemäns befogenheter vid utredning av militära brott

I fråga om befogenheterna för de tjänstemän vid Huvudstaben som sköter förundersökning vid utredning av brott som avses i 88 § gäller vad som i förundersökningslagen och tvångsmedelslagen föreskrivs om en polisman befogenheter vid förundersökning av brott. De nämnda tjänstemännen har dock av de hemliga tvångsmedel som avses i 10 kap. i tvångsmedelslagen till sitt förfogande endast

- 1) inhämtande av basstationsuppgifter,
- 2) systematisk observation,
- 3) teknisk avlyssning, med undantag för bostadsavlyssning,
- 4) optisk observation,
- 5) teknisk spårning av föremål, ämne eller egendom,
- 6) inhämtande av identifieringsuppgifter för teleadresser eller teleterminalutrustning.

93 §

Förhindrande och avslöjande av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret

Huvudstaben ska på det militära försvarets område upptäcka, förhindra och avslöja olaglig militär underrättelseverksamhet samt sådana brott som annars kan hota försvaret, statsskicket och samhällsordningen eller rikets inre eller yttre säkerhet.

Det uppdrag som i 1 mom. föreskrivs för Huvudstaben begränsar inte skyddspolisens i lag föreskrivna behörighet.

Centralkriminalpolisen sörjer för att de brott som avses i 1 mom. reds ut.

94 §

Tjänstemän vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag i anslutning till militära brott

Vid Huvudstaben sköts brottsbekämpningsuppdrag i anslutning till militära brott av de tjänstemän vid Huvudstaben som förordnats till brottsbekämpningsuppdrag och de befogenheter som har samband med detta utövas enligt följande:

1) en militärjurist eller någon annan tjänsteman som förordnats till undersökningsledare utövar de befogenheter som har föreskrivits för en polisman som hör till befälet och för en anhållningsberättigad tjänsteman,

2) en överdetektiv och en yrkesmilitär som avses i lagen om försvarsmakten och som har förordnats till ett brottsbekämpningsuppdrag eller en annan tjänsteman som har förordnats till uppdraget utövar de befogenheter som har föreskrivits för en polisman och utredare.

Enskilda förhör och andra undersökningsåtgärder kan ges i uppdrag åt en utredare enligt 12 § 3 mom.

En i 1 mom. 2 punkten avsedd överdetektiv vid Huvudstaben, som har avlagt polisunderbefälsexamen eller som uppfyller behörighetsvillkoren för en överkonstapel eller en kriminalöverkonstapel enligt de bestämmelser som utfärdats med stöd av 15 § i polisförvaltningslagen (110/1992), får vara undersökningsledare vid förundersökning av ett brott som avses i 88 § under sådana undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i beredskapslagen och vid försvarstillstånd som avses i 1 § i lagen om försvarstillstånd samt när republikens president har beslutat om repetitionsövningar med stöd av 32 § 4 mom. i värnpliktslagen eller om extra tjänstgöring i med stöd av 83 § i den lagen.

95 §

Tjänstemän vid Huvudstaben som sköter förhindrande och avslöjande av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret

Tjänstemän vid Huvudstaben som förordnats till brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogna med uppdraget sköter förhindrandet och avslöjandet av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret, och utövar de befogenheter som har samband med detta.

96 §

Tjänstetecken, skyldighet att ange ställning som tjänsteman samt identifiering i fråga om tjänstemän vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag

Huvudstaben fastställer de i 94 och 95 § avsedda tjänstemännens tjänstetecken. Tjänstemännen ska medföra tjänstetecknet vid utförandet av tjänsteuppdrag.

En tjänsteman ska vid behov presentera sig som en i 1 mom. avsedd tjänsteman för den som är föremål för en åtgärd och på begäran visa upp sitt tjänstetecken, om presentationen eller uppvisandet kan ske utan att åtgärden äventyras.

Försvarsmakten ska se till att en tjänsteman som har utfört ett tjänsteuppdrag vid behov kan identifieras.

97 §

Försvarsmaktens tjänstemäns deltagande i förhindrande och avslöjande av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret

En tjänsteman vid Försvarsmakten som har fått tillräcklig utbildning för uppdrag som gäller förhindrande och avslöjande av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret kan vid brottsbekämpning som avses i 93 § utöva de befogenheter som anges i 12 och 13 kap. under ledning och övervakning av en sådan tjänsteman vid Huvudstaben som avses i 95 §. En sådan tjänsteman vid Försvarsmakten är då underställd Huvudstaben.

98 §

Tjänstgörande reservisters befogenheter vid förhindrande och avslöjande av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret.

En reservist som har fått tillräcklig utbildning för uppdrag som gäller förhindrande och avslöjande av brott som anknyter till underrättelseverksamhet som riktar sig mot Finland på det militära försvarets område och till sådan verksamhet som äventyrar syftet med det militära försvaret och som deltar i en sådan repetitionsövning som avses i 32 § 1 mom. i värnpliktslagen eller i en frivillig övning som avses i 18 § i lagen om frivilligt försvar, får bistå en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag vid teleavlyssning, inhämtande av information i stället för teleavlyssning, teleövervakning, teleövervakning med samtycke av den som innehar en teleadress eller teleterminalutrustning samt vid undersökning av upptagningar som uppstår vid inhämtande av identifieringsuppgifter för teleadresser eller teleterminalutrustning.

En reservist som avses 1 mom. får dessutom bistå en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag vid sådan installation och avinstallation av anordningar, metoder eller programvara som avses i 139 §.

En reservist som med stöd av 47 § i lagen om försvarsmakten har avgått från sin tjänst och som har skött sådana brottsbekämpningsuppdrag som avses i 93 § får utöva de befogenheter som anges i 99, 100, 101, 102 och 110 § och i 13 kap.

En till tjänstgöring förordnad reservist som har fått tillräcklig utbildning får utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. använda sig av systematisk observation, teknisk avlyssning, optisk observation, teknisk spårning och teknisk observation av utrustning under sådana undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i beredskapslagen, vid försvarstillstånd som avses i 1 § i lagen om försvarstillstånd, under mobilisering som avses i 86 § i värnpliktslagen samt när republikens president har beslutat om repetitionsövningar med stöd av 32 § 4 mom. i värnpliktslagen eller om extra tjänstgöring med stöd av 83 § i den lagen. Vid inhämtande av information enligt detta moment får information om meddelandets innehåll inte inhämtas.

Biståndet eller utövandet av befogenheterna ska ske under ledning och övervakning av en i 95 § avsedd tjänsteman vid Huvudstaben. På tjänstgörande reservister som utför inspektioner tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om rätten att använda maktmedel och om nödvärn finns i 104 §.

För skada som orsakats i samband med en uppgift som avses i denna paragraf svarar staten. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen (412/1974). På skadeståndsansvaret för en tjänstgörande reservist tillämpas bestämmelserna i 4 kap. i skadeståndslagen om en värnpliktigt skadeståndsansvar.

12 kap.

Huvudstabens allmänna befogenheter vid brottsbekämpning

99 §

Identifiering

För utförande av ett visst tjänsteuppdrag har en tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag rätt att av var och en få veta dennes namn, personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsedatum och medborgarskap samt var personen i fråga är anträffbar.

Om en person vägrar lämna de uppgifter som avses i 1 mom. och om personen inte kan identifieras på annat sätt har tjänstemannen rätt att utreda identiteten med hjälp av signalement.

Härvid ska iakttas vad som i 8 kap. 33 § 2—4 mom. i tvångsmedelslagen föreskrivs om förrättande av genomsökning av personer.

En tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag har rätt att för identifiering gripa en person som vägrar lämna uppgifter enligt 1 mom. eller som lämnar sannolikt falska uppgifter om de nämnda omständigheterna, förutsatt att gripandet är nödvändigt för att klarlägga identiteten. Den som har gripits ska frigges så snart behövliga uppgifter har fåtts, dock senast 24 timmar efter gripandet.

100 §

Avspärrning av platser och områden

En tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag har rätt att i syfte att utföra en enskild uppgift som anges i denna lag spärra av, stänga eller utrymma platser och områden som är i allmänt bruk. Tjänstemannen har dessutom rätt att förbjuda eller begränsa vistelse eller trafik på ett område som avses ovan, om det är nödvändigt för att trygga förhindrandet eller avslöjandet av ett brott.

En tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag har rätt att på förordnande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information och i brådskande fall även utan förordnande spärra av eller utrymma ett område som omfattas av hemfrid eller offentlig frid, om detta är nödvändigt för att avvärja en fara som omedelbart hotar liv eller hälsa och om de som finns på området inte annars kan skyddas.

En tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag får förbjuda eller begränsa flyttning av föremål eller bestämma att ett föremål ska flyttas på en plats eller ett område om det är nödvändigt för att trygga uppdraget. Tjänstemannen har motsvarande rätt även inom ett hemfridsskyddat område, om åtgärden behövs för att avvärja fara för liv eller hälsa eller skydda egendom.

101 §

Säkerhetsvisitation

En tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag har i samband med gripande, anhållande, häktning och andra åtgärder som riktar sig mot den personliga friheten rätt att kontrollera vad en person har i sina kläder eller annars på sig eller i medhavda saker, för att förvissa sig om att personen inte innehar föremål eller ämnen med vilka denne kan äventyra sin förvaring eller utsätta sig själv eller andra för fara. Tjänstemannen får i samband med tjänsteuppdrag kroppsvisitera en person för att hitta sådana föremål eller ämnen också i andra fall, om det av grundad anledning behövs för att trygga tjänstemannens säkerhet i arbetet och fullgörandet av tjänsteuppdraget.

I samband med frihetsbegränsande åtgärder kan en person kroppsvisiteras eller saker som personen för med sig kontrolleras också för att hitta dokument som behövs för identifiering av denne.

Farliga föremål och ämnen som avses i 1 mom. ska vid behov fråntas den visiterade. Också sådana föremål och ämnen ska fråntas den visiterade som det annars enligt lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av lag är förbjudet att inneha.

102 §

Verkställande av säkerhetsvisitation

Säkerhetsvisitation verkställs manuellt, med tränad hund, med metalldetektor eller någon annan motsvarande teknisk anordning eller på något annat jämförbart sätt.

Visitationen får inte kränka den visiterades personliga integritet mer än vad som är nödvändigt för utförande av uppdraget. Vid visitationen ska iakttas den diskretion som förhållandena kräver.

103 §

Hantering av omhändertagen egendom

Farliga föremål och ämnen som Huvudstaben tagit om hand med stöd av 101 § ska återlämnas till innehavaren utan dröjsmål och senast inom 14 dygn, om inte en åtgärd som avses i 2 mom. eller i 7 kap. i tvångsmedelslagen vidtas redan före det. Om ett föremål eller ämne inte riskfritt kan återlämnas till innehavaren, ska det överlämnas till polisen för åtgärder enligt 2 kap.15 § i polislagen (872/2011), enligt skjutvapenlagen (1/1998) eller enligt någon annan lag.

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information kan bestämma att ett föremål eller ämne av ringa värde ska förstöras.

Ägaren och innehavaren ska ges tillfälle att bli hörda före förstörelsen, om det inte är fråga om egendom av ringa värde. Över omhändertagande och förstörelse av egendom ska det upprättas protokoll eller göras motsvarande anteckningar i någon annan handling.

104 §

Användning av maktmedel

I tjänsteuppdrag som anges i denna lag får en tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag, använda maktmedel som behövs och kan anses försvarliga för att bryta motstånd, avlägsna en person från en plats, gripa en person, hindra att en frihetsberövad flyr, avlägsna ett hinder eller förhindra ett överhängande brott eller någon annan farlig gärning eller händelse. Frågan om maktmedlen kan försvaras ska bedömas utifrån hur viktigt och brådskande tjänsteuppdraget är, motståndets farlighet, vilka resurser som står till förfogande samt övriga omständigheter som är relevanta för en helhetsbedömning av situationen. Om det är nödvändigt att använda maktmedel ska de endast användas i en sådan omfattning och så länge som det nödvändigtvis krävs för utförandet av det lagstadgade tjänsteuppdraget. Endast en tjänsteman som har fått lämplig utbildning i det får använda maktmedel.

Den som tjänstgör vid Försvarsmakten och som på begäran eller med samtycke av en tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag tillfälligt bistår tjänstemannen i en situation där det är nödvändigt att anlita utomstående hjälp vid användning av maktmedel för att utföra ett synnerligen viktigt och brådskande brottsbekämpningsuppdrag har rätt att under tjänstemannens uppsikt använda sådana nödvändiga maktmedel som tjänstemannen med stöd av sina befogenheter bemyndigar honom eller henne att använda.

En reservist som avses i 98 och 176 § i denna lag och som har fått tillräcklig utbildning har rätt att på grund av ett synnerligen viktigt och brådskande uppdrag under uppsikt av en tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag använda sådana nödvändiga maktmedel som tjänstemannen med stöd av sina befogenheter kan bemyndiga honom eller henne att använda.

I 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen föreskrivs om excess i samband med användning av maktmedel.

En tjänsteman vid Huvudstaben som utför ett brottsbekämpningsuppdrag och en tjänsteman vid Försvarsmakten som avses i 2 mom. har i tjänsteutövning dessutom rätt till nödvärn. Bestämmelser om nödvärn finns i 4 kap. 4 § i strafflagen. I sådana fall av nödvärn handlar tjänstemannen under tjänsteansvar. Vid bedömningen av om nödvärn kan försvaras ska de krav beaktas som kan ställas på tjänstemannen med beaktande av dennes utbildning och erfarenhet.

En sådan reservist som avses i 3 mom. har rätt till nödvärn enligt vad som föreskrivs i 4 kap. 4 § i strafflagen. Vid bedömningen av om nödvärn kan försvaras ska de krav beaktas som kan ställas på reservisten med beaktande av dennes utbildning och erfarenhet. Bestämmelser om reservisters straffrättsliga tjänsteansvar finns i 177 §.

105 §

Beredskap för och varning om användning av maktmedel

Den som utför ett sådant tjänsteuppdrag som anges i denna lag och har anledning att befara sådant motstånd som avses i 104 § eller ett obehörigt angrepp enligt 4 kap. 4 § 1 mom. i strafflagen ska på ett lämpligt och ändamålsenligt sätt bereda sig på användning av maktmedel med beaktande av vad som i 2 kap. och i 104 § 1 mom. i denna lag föreskrivs om de allmänna principer som ska iakttas vid brottsbekämpning.

En person som är föremål för ett tjänsteuppdrag ska varnas för risken att bli utsatt för maktmedel, om det är möjligt och ändamålsenligt att varna denne. Varningen ska ges på ett för ändamålet lämpligt och begripligt sätt.

106 §

Maktmedels- och skyddsredskap

En tjänsteman vid Huvudstaben har rätt att i tjänsteuppdrag enligt denna lag bära sådana maktmedelsredskap som uppdraget förutsätter och rätt att vid behov använda dem i 104 § avsedda situationer där maktmedel används.

Försvarsmakten utrustar de tjänstemän vid Huvudstaben som sköter sådana uppdrag som avses i 88 och 93 § med de skyddsredskap som uppdragen förutsätter.

107 §

Användning av skjutvapen

I situationer där maktmedel används enligt 104 § får skjutvapen användas endast när det är fråga om att stoppa en persons verksamhet som orsakar direkt och allvarlig fara för någon annans liv eller hälsa och det inte finns något lindrigare sätt att stoppa verksamheten. Skjutvapen får dessutom användas i brådskande och viktiga uppdrag för att avlägsna föremål, djur eller motsvarande hinder. Skjutvapen får inte användas för att skingra folksamlingar.

Med användning av skjutvapen avses varning för användning av ett skjutvapen som avses i 2 § i skjutvapenlagen, hot om användning av skjutvapen och avlossande av skott. Det betraktas inte som användning av skjutvapen att ta fram och osäkra ett skjutvapen.

Beslut om vapenhot och avlossande av skott ska fattas av underrättelsechefen för Huvudstaben eller en tjänsteman som förordnats till undersökningsledare, om detta är möjligt med beaktande av hur brådskande situationen är.

108 §

Användning av fängsel

Rörelse- och handlingsfriheten för en person som är föremål för tjänsteuppdrag får begränsas med handbojor, plastfängsel eller på något annat motsvarande sätt, om det är nödvändigt för att i samband med tjänsteuppdraget förhindra rymning, betvinga våldsamt uppträdande eller avvärja överhängande risk för våld.

Begränsning av rörelse- och handlingsfriheten får inte fortgå längre än nödvändigt. Begränsningen får inte åsamka den person som är föremål för åtgärden fara eller onödigt smärta.

I 11 kap. 2 § i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen och 13 kap. 2 § i häktningsslagen (768/2005) föreskrivs det om användning av fängsel på gripna och häktade.

109 §

Närmare bestämmelser om användning av maktmedel

Närmare bestämmelser om maktmedels- och skyddsredskap för tjänstemän vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om utbildning samt träning i och uppföljning av användningen av maktmedel för tjänstemän vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag, förvaring av maktmedelsredskap och övervakning av användningen av maktmedel utfärdas genom förordning av Försvarsministeriet.

110 §

Teknisk övervakning

Med teknisk övervakning avses i denna lag fortlöpande eller upprepat iakttagande eller fortlöpande eller upprepat avlyssning av fordon, fordonsförare, fotgängare eller allmänheten med hjälp av en teknisk anordning samt automatisk upptagning av ljud eller bild.

Efter att på förhand ha informerat om saken får en myndighet vid Huvudstaben som sköter sådana brottsbekämpningsuppdrag som avses i 88 och 93 § företa teknisk övervakning på allmän plats eller väg för förhindrade och avslöjande av brott, identifiering av personer som är misstänkta för brott samt för bevakning av Försvarsmaktens särskilda övervakningsobjekt.

Övervakning får genomföras i samband med offentliga massevenemang eller offentliga publikevenemang eller övningsverksamhet som genomförs annanstans än på sådana områden som stadigvarande eller tillfälligt används av Försvarsmakten.

111 §

Rätt att få information av en annan myndighet

Oberoende av sekretessbestämmelserna har Huvudstaben rätt att avgiftsfritt få behövlig information och handlingar av myndigheter och sammanslutningar som tillsatts för att sköta offentliga uppgifter få de uppgifter och handlingar som är nödvändiga för att brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben ska kunna utföras, om inte lämnande av sådan information eller handlingar till Huvudstaben eller användning av informationen som bevis har förbjudits eller begränsats i lag.

Beslut att inhämta sekretessbelagda uppgifter fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information eller en i 94 § 1 mom. 1 punkten avsedd tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats till ett brottsbekämpningsuppdrag.

112 §

Rätt att få information av privata eller offentliga sammanslutningar eller personer

Oberoende av att en sammanslutnings medlemmar, revisorer, verkställande direktör, styrelsemedlemmar eller arbetstagare är bundna av företags-, bank- eller försäkringshemlighet har Huvudstaben rätt att av en privat eller offentlig sammanslutning eller en person få information som är nödvändig för förhindrande och utredning av brott.

Huvudstaben har rätt att av kommunikationsförmedlare och sammanslutningsabonnenter få kontaktuppgifter för teleadresser som inte är upptagna i en offentlig katalog eller information som specificerar en teleadress eller teleterminalutrustning, om informationen behövs i ett enskilt fall för utförandet av ett brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben. Huvudstaben har motsvarande rätt att få information om utdelningsadresser av en sammanslutning som bedriver postverksamhet.

Beslut att inhämta sekretessbelagd information fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information eller av en i 94 § 1 mom. 1 punkten avsedd tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats till ett brottsbekämpningsuppdrag.

Huvudstaben har rätt att få den information som avses i 1 och 2 mom. avgiftsfritt, om inte något annat föreskrivs i lag.

13 kap.

Hemliga metoder för inhämtande av information i samband med brottsbekämpning

Allmänna bestämmelser

113 §

Användning av hemliga metoder för inhämtande av information

Detta kapitel innehåller bestämmelser om användning av följande metoder för inhämtande av information i syfte att förhindra sådana militära brott som avses i 88 §:

- 1) inhämtande av basstationsuppgifter,
- 2) systematisk observation,
- 3) förtäckt inhämtande av information,
- 4) teknisk avlyssning,
- 5) optisk observation,
- 6) teknisk spårning,
- 7) inhämtande av identifieringsuppgifter för teleadresser eller teleterminalutrustning.

Detta kapitel innehåller dessutom bestämmelser om användning av följande metoder för inhämtande av information i syfte att förhindra och avslöja sådana brott som avses i 93 §:

- 1) sådana hemliga metoder för inhämtande av information som avses i 1 mom.,
- 2) teleavlyssning,
- 3) inhämtande av information i stället för teleavlyssning,
- 4) teleövervakning,
- 5) teknisk observation av utrustning,
- 6) täckoperationer,
- 7) användning av informationskällor,
- 8) styrd användning av informationskällor.

De metoder för inhämtande av information som avses i 1 och 2 mom. får användas i hemlighet för dem som de riktas mot.

Närmare bestämmelser om ordnande av och tillsyn över användningen av de hemliga metoder för inhämtande av information som avses i detta kapitel samt om dokumentering av åtgärderna och om de rapporter som ska lämnas för tillsynen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

114 §

Allmänna förutsättningar för användning av hemliga metoder för inhämtande av information

En allmän förutsättning för användning av en hemlig metod för inhämtande av information är att man med den metoden kan antas få information som behövs för förhindrande eller avslöjande av brott.

Utöver vad som nedan föreskrivs om särskilda förutsättningar för användning av hemliga metoder för inhämtande av information får följande metoder för inhämtande av information användas bara om dessa metoder kan antas vara av synnerlig vikt för förhindrande eller avslöjande av ett brott:

- 1) teleavlyssning,
- 2) inhämtande av information i stället för teleavlyssning,
- 3) systematisk observation,
- 4) teknisk avlyssning,
- 5) optisk observation,
- 6) teknisk spårning av en person,
- 7) teknisk observation av utrustning,
- 8) täckoperationer,
- 9) styrd användning av informationskällor.

För täckoperationer förutsätts dessutom att metoden är nödvändig för att ett brott ska kunna förhindras eller avslöjas.

Användningen av en hemlig metod för inhämtande av information ska avslutas inom den tid som anges i beslutet, om syftet med användningen har nåtts eller om det inte längre finns förutsättningar för att använda metoden.

115 §

Fortsatt hemligt inhämtande av information för utredning av brott

Om det under tiden för hemligt inhämtande av information som inletts för att förhindra eller avslöja brott framgår att det finns anledning att misstänka att ett brott om vilket inhämtas information har begåtts, får information för utredning av brottet inhämtas i ytterligare tre dygn, dock högst så länge tillståndet är giltigt. Om det för utredningen av ett brott är behövt att använda ett sådant hemligt tvångsmedel som avses i 10 kap. i tvångsmedelslagen, ska ärendet inom den nämnda tiden föras för avgörande till den myndighet som är behörig att besluta om användning av tvångsmedlet.

116 §

Huvudstabens tjänstemäns befogenheter vid förhindrande av militära brott

Tjänstemän vid Huvudstaben som sköter förhindrande av militära brott har samma befogenheter i fråga om sådana i 88 § avsedda uppgifter för att förhindra militära brott som vad i denna lag föreskrivs om befogenheter för förhindrande av brott. De tjänstemän vid Huvudstaben som sköter förhindrande av militära brott har dock av de hemliga metoder för inhämtande av information som avses i detta kapitel till sitt förfogande endast

- 1) inhämtande av basstationsuppgifter,

- 2) systematisk observation,
- 3) förtäckt inhämtande av information,
- 4) teknisk avlyssning,
- 5) optisk observation,
- 6) teknisk spårning av föremål, ämnen eller egendom,
- 7) inhämtande av identifieringsuppgifter för teleadresser eller teleterminalutrustning.

117 §

Hemligt inhämtande av information för att avslöja brott

De hemliga metoderna för inhämtande av information enligt detta kapitel får användas i Huvudstabens i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag när det gäller att avslöja följande i 12 kap. 1—7 och 9 § i strafflagen avsedda brott:

- 1) äventyrande av Finlands suveränitet,
- 2) krigsanstiftan,
- 3) landsförräderi och grovt landsförräderi,
- 4) spioneri och grovt spioneri,
- 5) röjande av statshemlighet,
- 6) olovlig underrättelseverksamhet.

Inhämtande av information ur telenät

118 §

Teleavlyssning och dess förutsättningar

Med *teleavlyssning* avses i denna lag att ett meddelande som tas emot av eller sänds från en viss teleadress eller teleterminalutrustning och som förmedlas i ett i 3 § 43 punkten i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) avsett allmänt kommunikationsnät eller i ett därtill anslutet kommunikationsnät eller någon annan kommunikationsförbindelse avlyssnas, upptas eller behandlas på något annat sätt för utredning av innehållet i meddelandet och av de förmedlingsuppgifter i anslutning till det som avses i 121 § i detta kapitel. Teleavlyssning får riktas endast mot meddelanden från eller meddelanden avsedda för en sådan person som med fog kan antas göra sig skyldig till ett brott som avses i 2 mom.

I samband med ett i 93 § avsett brottsbekämpningsuppdrag kan Huvudstaben för att förhindra brott ges tillstånd att rikta teleavlyssning mot en teleadress eller teleterminalutrustning som innehas eller sannolikt används av en person som på grund av sina yttranden eller hotelser eller sitt uppträdande med fog kan antas göra sig skyldig till följande i 12 kap. 1—7 och 9 § i strafflagen avsedda brott:

- 1) äventyrande av Finlands suveränitet,
- 2) krigsanstiftan,
- 3) landsförräderi eller grovt landsförräderi,
- 4) spioneri eller grovt spioneri,
- 5) röjande av statshemlighet,
- 6) olovlig underrättelseverksamhet eller
- 7) grovt störande av post- och teletrafik.

119 §

Inhämtande av information i stället för teleavlyssning

Om det är sannolikt att ett i 118 § avsett meddelande och förmedlingsuppgifterna i anslutning till det inte längre är tillgängliga genom teleavlyssning, kan en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag under de förutsättningar som anges i 118 § för att förhindra brott beviljas tillstånd att inhämta information som en i 3 § 36 punkten i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation avsedd kommunikationsförmedlare besitter.

Om inhämtandet av information för utredning av innehållet i ett meddelande riktas mot en personlig teknisk anordning som lämpar sig för att sända och ta emot meddelanden och som finns i direkt anslutning till en teleterminalutrustning eller mot förbindelsen mellan en sådan anordning och teleterminalutrustning, kan den myndighet som avses i 1 mom. beviljas tillstånd till inhämtande av information i stället för teleavlyssning, om de förutsättningar som anges i 118 § finns.

120 §

Beslut om teleavlyssning och motsvarande inhämtande av information

Beslut om teleavlyssning och inhämtande av information i stället för teleavlyssning ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

Tillstånd till teleavlyssning och till inhämtande av sådan information som avses i 119 § 2 mom. kan ges för högst en månad åt gången räknat från den dag då tillstånd ges.

I ett yrkande och i ett beslut om teleavlyssning och inhämtande av information i stället för teleavlyssning ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och den förmodade brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas göra sig skyldig till det brott som avses i 1 punkten eller, om personen inte är känd, den teledress eller teleterminalutrustning som åtgärden riktas mot,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och förutsättningarna för teleavlyssning eller för inhämtandet av information i stället för teleavlyssning grundar sig på,
- 4) tillståndets giltighetstid med angivande av klockslag,
- 5) den i 1 mom. avsedda tjänsteman som leder och övervakar utförandet av teleavlyssningen eller inhämtandet av information i stället för teleavlyssning,
- 6) eventuella begränsningar och villkor för teleavlyssningen eller inhämtandet av information i stället för teleavlyssning.

Beslut om de teledresser eller den teleterminalutrustning som åtgärden riktas mot ska fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information, utom i situationer där den misstänkte inte är känd. I beslutet ska valet av de teledresser eller den teleterminalutrustning som åtgärden riktas mot motiveras.

121 §

Teleövervakning och dess förutsättningar

Med *teleövervakning* avses i denna lag att förmedlingsuppgifter som innehas av en kommunikationsförmedlare som avses i 3 § 36 punkten i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation inhämtas om ett meddelande som har sänts från eller tagits emot av en teledress eller teleterminalutrustning som är kopplad till ett kommunikationsnät som avses i 3 § 43 punkten i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation samt att uppgifter om en teledress eller teleterminalutrustnings läge inhämtas eller att användningen av adressen eller utrustningen tillfälligt förhindras. Med *förmedlingsuppgifter* avses i denna lag sådana uppgifter om ett meddelande som kan förknippas med en i 3 § 7 punkten i lagen om tjänster inom

elektronisk kommunikation avsedd användare eller med en i 30 punkten i den paragrafen avsedd abonnent och som behandlas i kommunikationsnäten för att överföra, distribuera eller tillhandahålla meddelanden.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag kan för att förhindra brott ges tillstånd att rikta teleövervakning mot en teleadress eller teleterminalutrustning som innehas eller sannolikt används av en person som på grund av sina yttranden eller hotelser, sitt uppträdande eller av andra orsaker med fog kan antas göra sig skyldig till

- 1) ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst fyra år,
- 2) ett brott som begåtts med användning av en teleadress eller teleterminalutrustning och för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst två år,
- 3) olovligt brukande som riktat sig mot ett automatiskt databehandlingssystem och som begåtts med användning av en teleadress eller teleterminalutrustning.

122 §

Teleövervakning med samtycke av den som innehar en teleadress eller teleterminalutrustning

Med samtycke av den som innehar en teleadress eller teleterminalutrustning får en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag för att förhindra brott rikta teleövervakning mot adressen eller utrustningen, om någon på grund av sina yttranden eller sitt uppträdande i övrigt med fog kan antas göra sig skyldig till

- 1) ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst två år,
- 2) ett brott som medför att teleadressen eller teleterminalutrustningen obehörigen innehas av någon annan,
- 3) något annat än ett i 1 eller 2 punkten avsett brott som begås genom användning av en teleadress eller teleterminalutrustning.

Om en persons hälsotillstånd har försämrats så att personen är uppenbart oförmögen att ge sitt samtycke enligt 1 mom., får den myndighet som avses i 1 mom. utan personens samtycke rikta teleövervakning mot en teleadress eller teleterminalutrustning som personen innehar. En förutsättning är dessutom att detta ska anses nödvändigt med beaktande av sakens brådskande natur och övriga omständigheter som inverkar på saken.

123 §

Beslut om teleövervakning

Beslut om teleövervakning enligt 121 § 2 mom. och om teleövervakning enligt 122 § 1 mom. 1 och 3 punkten samt om teleövervakning i de fall som avses i 117 § ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

Om ett ärende som gäller i 121 § 2 mom. eller 122 § 1 mom. 1 och 3 punkten avsedd teleövervakning inte tål uppskov, får en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information besluta om teleövervakning till dess att domstolen har avgjort yrkandet om beviljande av tillstånd. Ärendet ska föras till domstol så snart det är möjligt, dock senast 24 timmar efter det att metoden började användas.

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder

för inhämtande av information ska besluta om teleövervakning som avses i 122 § 1 mom. 2 punkten.

Tillstånd kan ges och beslut fattas för högst en månad åt gången räknat från den dag då tillståndet ges eller beslutet fattas. Tillståndet eller beslutet kan även gälla en bestämd tidsperiod som föregått tillståndet eller beslutet. Denna tidsperiod kan vara längre än en månad.

I ett yrkande och i ett beslut om teleövervakning ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och den förmodade brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas komma att göra sig skyldig till det brott som avses i 1 punkten eller, om personen inte är känd, den teadress eller teleterminalutrustning som åtgärden riktas mot,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och förutsättningarna för teleövervakning grundar sig på,
- 4) samtycke, om detta är en förutsättning för teleövervakning,
- 5) tillståndets giltighetstid med angivande av klockslag,
- 6) den tjänsteman som leder och övervakar utförandet av teleövervakningen och som avses i 120 § 1 mom.,
- 7) eventuella begränsningar och villkor för teleövervakningen.

Beslut om de teadresser eller den teleterminalutrustning som åtgärden riktas mot ska fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information, utom i situationer där den misstänkte inte är känd. I beslutet ska valet av de teadresser eller den teleterminalutrustning som åtgärden riktas mot motiveras.

124 §

Inhämtande av basstationsuppgifter och dess förutsättningar

Med *inhämtande av basstationsuppgifter* avses i denna lag inhämtande av information om teleterminalutrustningar och teadresser som redan är eller kommer att bli registrerade i ett telesystem via en viss basstation.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag kan beviljas tillstånd att inhämta basstationsuppgifter som är relevanta för förhindrande av brott som avses i 121 § 2 mom.

125 §

Beslut om inhämtande av basstationsuppgifter

Beslut om inhämtande av basstationsuppgifter ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information. Om ärendet inte tål uppskov, får den nämnda tjänstemannen besluta om inhämtande av basstationsuppgifter till dess att domstolen har avgjort yrkandet om beviljande av tillstånd. Ärendet ska föras till domstol så snart det är möjligt, dock senast 24 timmar efter det att metoden började användas.

Tillståndet beviljas för en viss tidsperiod.

I ett yrkande och i ett beslut om inhämtande av basstationsuppgifter ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och den förmodade brottstidpunkten,
- 2) de fakta som ligger till grund för förutsättningarna för inhämtande av basstationsuppgifter,
- 3) den tidsperiod som tillståndet gäller,
- 4) vilken basstation tillståndet gäller,

5) den tjänsteman som leder och övervakar inhämtandet av basstationsuppgifter och som avses i 120 § 1 mom.,

6) eventuella begränsningar och villkor för inhämtandet av basstationsuppgifter.

Systematisk observation, förtäckt inhämtande av information och teknisk observation

126 §

Systematisk observation och dess förutsättningar

Med *observation* avses i denna lag iakttagande av en viss person i hemlighet i syfte att inhämta information. Vid observation får en kamera eller någon annan motsvarande teknisk anordning trots vad som föreskrivs i 24 kap. 6 § i strafflagen användas för att göra eller uppta visuella iakttagelser.

Med *systematisk observation* avses i denna lag annan än kortvarig observation av en person som med fog kan antas göra sig skyldig till ett brott.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får för att förhindra brott systematiskt observera en person som avses i 2 mom., om det finns grundad anledning att misstänka att denne gör sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst två år, eller till stöld eller häleribrott.

Observation enligt denna paragraf får inte riktas mot utrymmen som används för stadigvarande boende. Tekniska anordningar får inte användas vid observation eller systematisk observation riktad mot hemfridsskyddade platser enligt 24 kap. 11 § i strafflagen.

127 §

Beslut om systematisk observation

Beslut om systematisk observation ska fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

Beslut om systematisk observation får fattas för högst sex månader åt gången.

Beslut om systematisk observation ska fattas skriftligen. I beslutet ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden samt brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas begå det brott som avses i 1 punkten,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och den systematiska observationen grundar sig på,
- 4) tillståndets giltighetstid,
- 5) den tjänsteman som leder och övervakar genomförandet av den systematiska observationen och som avses i 120 § 1 mom.,
- 6) eventuella begränsningar och villkor för den systematiska observationen.

128 §

Förtäckt inhämtande av information och dess förutsättningar

Med *förtäckt inhämtande av information* avses i denna lag inhämtande av information genom kortvarig interaktion med en viss person där falska, vilseledande eller förtäckta uppgifter används för att hemlighålla ett uppdrag som utförs av en tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får för att förhindra brott använda förtäckt inhämtande av information, om det på grund av en

persons yttranden eller uppträdande i övrigt med fog finns anledning att anta att denne kommer att göra sig skyldig till

- 1) ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst fyra år,
- 2) stöld eller häleri som hänför sig till planmässig, organiserad, yrkesmässig, fortsatt eller upprepad brottslig verksamhet.

En i 2 mom. avsedd myndighet får för att förhindra brott rikta datanätsbaserat förtäckt inhämtande av information mot en person, om det på grund av personens yttranden eller uppträdande i övrigt med fog finns anledning att anta att denne kommer att göra sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst två år.

Förtäckt inhämtande av information är inte tillåtet i bostäder ens med bostadsinnehavarens medverkan.

129 §

Beslut om förtäckt inhämtande av information

Beslut om förtäckt inhämtande av information ska fattas av underrättelsechefen för Huvudstaben eller en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

Beslut om förtäckt inhämtande av information ska fattas skriftligen. I beslutet ska följande nämnas:

- 1) åtgärden och dess syfte tillräckligt specificerade,
 - 2) den enhet som ska genomföra det förtäckta inhämtandet av information och den tjänsteman som ansvarar för uppdraget,
 - 3) det brott som ligger till grund för åtgärden,
 - 4) den person som det förtäckta inhämtandet av information riktas mot,
 - 5) de fakta som ligger till grund för brottsmisstanken,
 - 6) den planerade tidpunkten för genomförandet av åtgärden,
 - 7) eventuella begränsningar och villkor för det förtäckta inhämtandet av information.
- Vid förändrade omständigheter ska beslutet vid behov ses över.

130 §

Teknisk avlyssning och dess förutsättningar

Med *teknisk avlyssning* avses i denna lag att en viss persons samtal eller meddelande, som inte är avsett för utomstående och i vilket avlyssnaren inte deltar, trots 24 kap. 5 § i strafflagen avlyssnas, upptas eller behandlas på något annat sätt med hjälp av en teknisk anordning, metod eller programvara i syfte att ta reda på innehållet i samtalet eller meddelandet eller utreda deltagarna eller en i 4 mom. avsedd persons verksamhet.

Teknisk avlyssning får inte riktas mot ett utrymme som används för stadigvarande boende.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får i syfte att förhindra brott rikta teknisk avlyssning mot en person som befinner sig utanför ett utrymme som används för stadigvarande boende. En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag kan också beviljas tillstånd att rikta teknisk avlyssning mot en person som befinner sig i en myndighetslokal och som berövats sin frihet på grund av brott. Avlyssningen kan riktas mot utrymmen eller andra platser där det kan antas att den person som inhämtandet av information gäller sannolikt befinner sig eller som det kan antas att personen sannolikt besöker. Myndigheten får rikta sådan teknisk avlyssning som endast riktas mot en teknisk anordning mot anordningen oberoende av på vilken plats den finns.

En förutsättning för teknisk avlyssning är dessutom att personen i fråga på grund av sina yttranden eller hotelser, sitt uppträdande eller i övrigt med fog kan antas göra sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst fyra år.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag har trots vad som föreskrivs i 2 mom. alltid rätt att utföra kortvarig teknisk avlyssning, om det är nödvändigt för att tjänsteuppdraget tryggt ska kunna utföras och sådan överhängande fara avvärjas som hotar liv eller hälsa för den person som vidtar åtgärden eller för den person som ska gripas eller skyddas.

131 §

Beslut om teknisk avlyssning

Beslut om teknisk avlyssning som riktas mot en person som berövats sin frihet på grund av brott ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

Beslut om teknisk avlyssning som avses i 130 § 5 mom. och om annan än i 1 mom. avsedd teknisk avlyssning ska fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

Tillstånd kan ges och beslut fattas för högst en månad åt gången.

I ett yrkande och i ett beslut om teknisk avlyssning ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och den förmodade brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas göra sig skyldig till det brott som avses i 1 punkten,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och förutsättningarna för den tekniska avlyssningen grundar sig på,
- 4) tillståndets giltighetstid med angivande av klockslag,
- 5) det utrymme eller den plats av annat slag som avlyssningen riktas mot,
- 6) den tjänsteman som leder och övervakar genomförandet av den tekniska avlyssningen och som avses i 120 § 1 mom.,
- 7) eventuella begränsningar och villkor för den tekniska avlyssningen.

132 §

Optisk observation och dess förutsättningar

Med *optisk observation* avses i denna lag att man trots vad som föreskrivs i 24 kap. 6 § i strafflagen iakttar eller gör upptagningar av en viss person eller av ett utrymme eller någon annan plats med kamera eller andra utplacerade tekniska anordningar, metoder eller programvaror.

Optisk observation får inte riktas mot ett utrymme som används för stadigvarande boende.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får för att förhindra brott rikta optisk observation mot personer utanför utrymmen som används för stadigvarande boende. En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag kan ges tillstånd att rikta optisk observation också mot personer som befinner sig i en myndighetslokal och som berövats sin frihet på grund av brott. Optisk observation får riktas mot utrymmen eller platser som det på sannolika grunder kan antas att den person som inhämtandet av information gäller befinner sig i eller på eller besöker.

En förutsättning för optisk observation av hemfridskyddade utrymmen och andra platser som avses i 24 kap. 11 § i strafflagen och av personer som berövats sin frihet på grund av brott är att

personen i fråga på grund av sina yttranden eller hotelser, sitt uppträdande eller annars med fog kan antas göra sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst fyra år. En förutsättning för annan optisk observation är att personen med fog kan antas göra sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst ett år.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag har trots vad som föreskrivs i 2 mom. alltid rätt att utföra kortvarig optisk observation, om det är nödvändigt för att tjänsteuppdraget tryggt ska kunna utföras och sådan överhängande fara avvärjas som hotar liv eller hälsa för den person som vidtar åtgärden eller för den person som ska gripas eller skyddas.

133 §

Beslut om optisk observation

Beslut om optisk observation ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information, om observationen riktas mot ett sådant hemfridskyddat utrymme eller en annan plats som avses i 24 kap. 11 § i strafflagen eller mot en person som berövats sin frihet på grund av brott.

Beslut om optisk observation som avses i 132 § 5 mom. och om annan än i 1 mom. avsedd optisk observation ska fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information.

Tillstånd kan ges och beslut fattas för högst en månad åt gången.

I ett yrkande och i ett beslut om optisk observation ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och den förmodade brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas göra sig skyldig till det brott som avses i 1 punkten,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och förutsättningarna för den optiska observationen grundar sig på,
- 4) tillståndets giltighetstid med angivande av klockslag,
- 5) det utrymme eller den plats av annat slag som observationen riktas mot,
- 6) den tjänsteman som leder och övervakar genomförandet av den optiska observationen och som avses i 120 § 1 mom.,
- 7) eventuella begränsningar och villkor för den optiska observationen.

134 §

Teknisk spårning och dess förutsättningar

Med *teknisk spårning* avses i denna lag att förflyttning av föremål, ämnen eller egendom spåras med hjälp av radiosändare som fästs eller som redan finns på objektet eller med hjälp av någon annan liknande teknisk anordning, metod eller programvara.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får för att förhindra brott rikta teknisk spårning mot föremål, ämnen eller egendom som är föremål för ett brott eller som en person antas inneha eller sannolikt kommer att inneha, om det på grund av personens yttranden eller hotelser, uppträdande eller annars med fog kan antas att personen kommer att göra sig skyldig till ett brott för vilket det strängaste föreskrivna straffet är fängelse i minst ett år.

Om syftet med teknisk spårning är att följa hur en person förflyttar sig genom att en spårningsanordning fästs i de kläder som denne bär eller i ett föremål som han eller hon bär med

sig (*teknisk spårning av en person*), får en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag vidta åtgärden endast om det på grund av personens yttranden eller hotelser, uppträdande eller annars med fog kan antas att personen gör sig skyldig till ett brott för vilket det strängaste föreskrivna straffet är fängelse i minst fyra år.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag har dessutom rätt att utföra teknisk spårning, om det är nödvändigt för att tjänsteuppdraget tryggt ska kunna utföras och sådan överhängande fara avvägras som hotar liv eller hälsa för den person som vidtar åtgärden eller för den person som ska gripas eller skyddas.

135 §

Beslut om teknisk spårning

Beslut om teknisk spårning av en person ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information. Om ärendet inte tål uppskov, får en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information besluta om sådan spårning till dess att domstolen har avgjort yrkandet om beviljande av tillstånd. Ärendet ska föras till domstol så snart det är möjligt, dock senast 24 timmar efter det att metoden började användas.

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information beslutar om sådan teknisk spårning som avses i 134 § 4 mom. och om annan än i 1 mom. avsedd spårning.

Tillstånd kan ges och beslut fattas för högst sex månader åt gången.

I ett yrkande och i ett beslut om teknisk spårning ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och den förmodade brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas komma att göra sig skyldig till det brott som avses i 1 punkten,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och förutsättningarna för teknisk spårning grundar sig på,
- 4) tillståndets giltighetstid med angivande av klockslag,
- 5) det föremål, det ämne eller den egendom som åtgärden riktas mot,
- 6) den tjänsteman som leder och övervakar genomförandet av den tekniska spårningen och som avses i 120 § 1 mom.,
- 7) eventuella begränsningar och villkor för den tekniska spårningen.

136 §

Teknisk observation av utrustning och dess förutsättningar

Med *teknisk observation av utrustning* avses i denna lag att en funktion, informationsinnehållet eller identifieringsuppgifterna i en dator eller i en liknande teknisk anordning eller i dess programvara på något annat sätt än enbart genom sinnesförmimmelser observeras, upptas eller behandlas på något annat sätt för att utreda omständigheter som är av betydelse för förhindrande av ett brott.

Teknisk observation av utrustning får inte riktas mot sådana förtroliga meddelanden som omfattas av de bestämmelser i detta kapitel som gäller teleavlyssning, teleövervakning eller annan teknisk observation än observation av utrustning.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag kan för förhindrande av brott ges tillstånd att utföra teknisk observation av utrustning, om det på grund av en persons yttranden, hotelser, uppträdande eller annars med fog kan antas att denne kommer att göra sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst fyra år. En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får rikta teknisk observation av utrustning mot en dator eller en liknande teknisk anordning som personen i fråga sannolikt använder, eller mot dess programvara.

137 §

Beslut om teknisk observation av utrustning

Beslut om teknisk observation av utrustning ska fattas av en domstol på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information. Om ärendet inte tål uppskov, får en sådan tjänsteman besluta om teknisk observation av utrustning till dess att domstolen har avgjort yrkandet om beviljande av tillstånd. Ärendet ska föras till domstol så snart det är möjligt, dock senast 24 timmar efter det att metoden började användas.

Tillstånd kan ges för högst en månad åt gången.

I ett yrkande och i ett beslut om teknisk observation av utrustning ska följande nämnas:

- 1) det brott som ligger till grund för åtgärden och brottstidpunkten,
- 2) den person som med fog kan antas komma att göra sig skyldig till det brott som avses i 1 punkten,
- 3) de fakta som misstanken mot personen och förutsättningarna för teknisk observation av utrustning grundar sig på,
- 4) tillståndets giltighetstid med angivande av klockslag,
- 5) den tekniska anordning eller programvara som åtgärden riktas mot,
- 6) den tjänsteman som leder och övervakar genomförandet av den tekniska observationen av utrustning och som avses i 120 § 1 mom.,
- 7) eventuella begränsningar och villkor för den tekniska observationen av utrustning.

138 §

Inhämtande av identifieringsuppgifter för teleadresser eller teleterminalutrustning

För att förhindra brott får en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag med en teknisk anordning inhämta identifieringsuppgifter för teleadresser eller teleterminalutrustning, när det är fråga om brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst ett år.

För inhämtande av de uppgifter som avses i 1 mom. får en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag bara använda sådana tekniska anordningar som endast kan användas för identifiering av teleadresser och teleterminalutrustningar. Transport- och kommunikationsverket ska kontrollera att de tekniska anordningarna uppfyller kraven enligt detta moment och att de inte på grund av sina egenskaper orsakar skadliga störningar i ett allmänt kommunikationsnäts anordningar eller tjänster.

Beslut om inhämtande av identifieringsuppgifter för teleadresser och teleterminalutrustning ska fattas av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemliga metoder för inhämtande av information.

139 §

Installation och avinstallation av anordningar, metoder eller programvara

En tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag har rätt att fästa en anordning, metod eller programvara som används för teknisk observation på föremål, ämnen, egendom, i utrymmen och andra platser eller informationssystem som åtgärden riktas mot, om det behövs för observationen. För att installera, ta i bruk och avinstallera anordningen, metoden eller programvaran har tjänstemannen då rätt att i hemlighet ta sig in i ett ovan nämnt utrymme eller på en ovan nämnd plats eller i ett ovan nämnt informationssystem samt att kringgå, låsa upp eller på något annat motsvarande sätt tillfälligt passera eller störa objektens eller informationssystemens säkerhetssystem. Det föreskrivs särskilt om husrannsakan.

Anordningar, metoder och programvara som används för teknisk observation får installeras i utrymmen som används för stadigvarande boende endast om domstolen har gett tillstånd till det på yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information, eller om installationen är nödvändig i sådana fall som avses i 130 § 5 mom., 132 § 5 mom. eller 134 § 4 mom.

Täckoperationer

140 §

Täckoperationer och förutsättningar för sådana

Med *täckoperation* avses i denna lag planmässigt inhämtande av information om en viss person eller dennes verksamhet genom infiltration, där falska, vilseledande eller förtäckta uppgifter eller registeranteckningar används eller falska handlingar framställs eller används för att förvärva förtroende som behövs för inhämtandet av information eller för att förhindra att inhämtandet av information avslöjas.

För att förhindra brott får en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag rikta en täckoperation mot en person som på grund av sina yttranden eller sitt uppträdande i övrigt med fog kan antas komma att göra sig skyldig eller medverka till

1) folkmord, förberedelse till folkmord, brott mot mänskligheten, grovt brott mot mänskligheten, aggressionsbrott, förberedelse till aggressionsbrott, krigsförbrytelse, grov krigsförbrytelse, tortyr, brott mot förbudet mot kemiska vapen, brott mot förbudet mot biologiska vapen eller brott mot förbudet mot infanteriminor,

2) äventyrande av Finlands suveränitet, krigsanstiftan, landsförräderi, grovt landsförräderi, spioneri, grovt spioneri, röjande av statshemlighet eller olovlig underrättelseverksamhet,

3) högförräderi, grovt högförräderi eller förberedelse till högförräderi.

En förutsättning för en täckoperation är dessutom att inhämtandet av information måste anses vara behövligt på grund av att den brottsliga verksamheten är planmässig, organiserad eller yrkesmässig eller på grund av att det kan antas att den fortsätter eller upprepas.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får för att förhindra brott rikta en datanätsbaserad täckoperation mot en person, om det på grund av personens yttranden eller uppträdande i övrigt med fog kan antas att denne kommer att göra sig skyldig till ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst två år.

En täckoperation får företas i en bostad endast om tillträdet till eller vistelsen i bostaden sker under aktiv medverkan av den som använder bostaden. Det föreskrivs särskilt om husrannsakan.

141 §

Brottsförbud

En tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som företar en täckoperation får inte begå brott eller ta initiativ till ett brott.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får en tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som företar en täckoperation begå en ordningsförseelse eller något annat jämförbart brott för vilket det föreskrivna straffet är ordningsbot, eller en trafikförseelse, om gärningen är nödvändig för att syftet med täckoperationen ska nås eller för att inhämtandet av information inte ska avslöjas.

142 §

Framställning om och plan för en täckoperation

I en framställning om täckoperation ska följande nämnas:

- 1) den som föreslagit åtgärden,
- 2) den person, tillräckligt specificerad, som är föremål för inhämtandet av information,
- 3) det brott, tillräckligt specificerat, som ligger till grund för åtgärden,
- 4) syftet med täckoperationen,
- 5) behovet av täckoperationen,
- 6) övriga uppgifter som behövs för att bedöma förutsättningarna för täckoperationen.

Över genomförandet av en täckoperation ska en sådan skriftlig plan göras upp som innehåller väsentlig och tillräckligt detaljerad information för beslutsfattandet om och genomförandet av täckoperationen. Vid förändrade omständigheter ska planen vid behov ses över.

143 §

Beslut om en täckoperation

Beslut om en täckoperation ska fattas av underrättelsechefen för Huvudstaben. Beslut om en täckoperation som genomförs uteslutande i datanät ska fattas av underrättelsechefen för Huvudstaben eller en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information.

Beslut om en täckoperation kan meddelas för högst sex månader åt gången.

Beslut om en täckoperation ska fattas skriftligen. I beslutet ska följande nämnas:

- 1) den som föreslagit åtgärden,
- 2) den enhet som genomför täckoperationen och den tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som ansvarar för genomförandet av täckoperationen,
- 3) identifikationsuppgifterna för de tjänstemän vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som genomför täckoperationen,
- 4) det brott som ligger till grund för inhämtandet av informationen,
- 5) den som är föremål för täckoperationen och som med fog kan antas begå det brott som avses i 4 punkten,
- 6) de fakta som brottsmisstanken och förutsättningarna för täckoperationen grundar sig på,
- 7) täckoperationens syfte och genomförandeplan,
- 8) beslutets giltighetstid.

Vid förändrade förhållanden ska beslutet vid behov ses över. Beslut om avslutande av en täckoperation ska fattas skriftligen.

Ett beslut om en täckoperation ska utan dröjsmål delges chefen för Centralkriminalpolisen.

144 §

Beslut om förutsättningarna för täckoperation

Om avsikten är att information som fåtts genom en täckoperation används i rättegång såsom en utredning till stöd för att någon är skyldig, ska den tjänsteman som fattat beslut om täckoperationen låta domstolen avgöra om det fanns sådana förutsättningar för en täckoperation som avses i 140 § 2 mom. eller om det var fråga om en täckoperation i sådana fall som avses i 117 §.

145 §

Utvidgad täckoperation

Om det under en täckoperation framgår att det med fog kan antas att den person som är föremål för täckoperationen utöver det brott som ligger till grund för operationen kommer att begå ett annat brott som avses i 140 § 2 mom., med direkt anknytning till det första brottet, och som omedelbart måste förhindras med en täckoperation, får en tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som företar täckoperationen utvidga operationen till att omfatta också förhindrande av det brottet. Frågan om utvidgning av täckoperationen ska dock utan ogrundat dröjsmål och senast tre dygn från det att inhämtandet av information inleddes hänskjutas till den tjänsteman som beslutat om täckoperationen.

Om det under en täckoperation framgår att det med fog kan antas att en annan person än den som är föremål för täckoperationen begår ett brott som avses i 140 § 2 mom. och mot vilken det omedelbart bör riktas en täckoperation för att förhindra brottet, får den tjänsteman som företar täckoperationen utvidga operationen också till den personen. Frågan om utvidgning av täckoperationen ska dock utan ogrundat dröjsmål och senast tre dygn från det att inhämtandet av information inleddes hänskjutas till den tjänsteman som beslutat om täckoperationen.

146 §

Säkerheten för en tjänsteman vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag vid förtäckt inhämtande av information och vid en täckoperation

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information får besluta att en tjänsteman som ska genomföra förtäckt inhämtande av information eller en täckoperation ska förses med en teknisk anordning som möjliggör avlyssning och observation, om utrustningen är motiverad för att tjänstemannens säkerhet ska kunna tryggas.

Avlyssningen och observationen får upptas. Upptagningarna ska utplånas så snart de inte behövs för att trygga säkerheten för den tjänsteman som sköter ett sådant brottsbekämpningsuppdrag som avses i 1 mom. Om upptagningarna trots allt behöver bevaras av orsaker som har samband med rättsskyddet för någon som har del i saken, får upptagningarna bevaras och användas i detta syfte. De ska i så fall utplånas när saken har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut eller lämnats därhän.

Användning av informationskällor

147 §

Användning av informationskällor och förutsättningar för styrd användning av informationskällor

Med *användning av informationskällor* avses annat än sporadiskt konfidentiellt mottagande av information av betydelse för skötseln av i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag av personer som inte hör till en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag eller någon annan myndighet (*informationskälla*).

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag får be att en för ändamålet godkänd informationskälla som har lämpliga personliga egenskaper och är registrerad och har samtyckt till inhämtandet av information inhämtar den information som avses i 1 mom. (*styrd användning av informationskällor*).

Vid styrd användning av informationskällor får en informationskälla inte ombes att inhämta information på ett sådant sätt som förutsätter utövande av myndighetsbefogenheter eller som äventyrar informationskällans eller någon annans liv eller hälsa. Innan styrd användning av informationskälla inleds ska informationskällan upplysas om sina rättigheter och skyldigheter, i synnerhet om vad som är tillåten och förbjuden verksamhet enligt lag. Informationskällans säkerhet ska vid behov tryggas under och efter inhämtandet av information.

148 §

Behandling av uppgifter om en informationskälla och betalning av arvode eller ersättning

Uppgifter om en informationskälla registreras i ett personregister. Bestämmelser om behandlingen av uppgifterna finns i lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten.

Till en registrerad informationskälla kan betalas arvode eller ersättning. Av grundad anledning kan arvode betalas även till en oregistrerad informationskälla. Särskilda bestämmelser gäller om skatteplikt för arvodet.

149 §

Beslut om styrd användning av informationskällor

Beslut om styrd användning av informationskällor ska fattas av underrättelsechefen för Huvudstaben eller en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information.

Beslut om styrd användning av informationskällor kan meddelas för högst sex månader åt gången.

Beslut om styrd användning av informationskällor ska fattas skriftligen. I beslutet ska följande nämnas:

- 1) den som föreslagit åtgärden,
- 2) den enhet som genomför inhämtandet av information och den tjänsteman vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som ansvarar för genomförandet av det,
- 3) identifikationsuppgifterna för informationskällan,
- 4) grunden för åtgärden,
- 5) syftet med inhämtandet av information och planen för genomförandet av detta,
- 6) beslutets giltighetstid,
- 7) eventuella begränsningar och villkor för den styrda användningen.

När omständigheterna förändras ska beslutet vid behov ses över. Beslut om att styrd användning ska avslutas ska fattas skriftligen.

Gemensamma bestämmelser

150 §

Skyddande av Huvudstabens brottsbekämpningsuppdrag

En sådan anmälan som avses i 190 § får skjutas upp i anslutning till de uppdrag som avses i 88 § genom beslut av chefen för Huvudstaben och i anslutning till de uppdrag som avses i 93 § genom beslut av underrättelsechefen för Huvudstaben, om uppskovet inte orsakar betydande fara för någons liv, hälsa eller frihet eller avsevärd risk för betydande miljö-, egendoms- eller förmögenhetsskada. Det förutsätts dessutom att uppskovet med anmälan är nödvändigt för att dölja att information inhämtas eller för att trygga verksamhetens syfte.

En tjänsteman vid Huvudstaben som sköter uppdrag som gäller förhindrande och avslöjande av brott får använda falska, vilseledande eller förtäckta uppgifter, göra och använda falska, vilseledande eller förtäckta registeranteckningar samt framställa och använda falska handlingar, när det är nödvändigt för att skydda uppdraget eller tjänstemannens liv eller hälsa, eller förhindra att uppdraget avslöjas.

En registeranteckning som avses i 2 mom. ska rättas när förutsättningarna enligt det momentet inte längre finns.

Närmare bestämmelser om ordnande av skydd, den tjänsteman som ansvarar för skyddet och samarbetet med de personuppgiftsansvariga utfärdas genom förordning av statsrådet.

151 §

Beslut om skyddande

Beslut om registeranteckningar och upprättande av handlingar enligt 150 § 2 mom. ska fattas av chefen för Huvudstaben i anslutning till sådana uppdrag som avses i 88 § och av underrättelsechefen för Huvudstaben i anslutning till sådana uppdrag som avses i 93 §.

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information beslutar om annat än i 1 mom. avsett skyddande.

Den myndighet som har fattat beslut om registeranteckningar och upprättande av handlingar ska föra förteckning över anteckningarna och handlingarna, övervaka användningen av dem samt rätta anteckningarna.

152 §

Yppandeförbud som gäller hemligt inhämtande av information

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med hemligt inhämtande av information får av viktiga skäl som hänför sig till förhindrande eller avslöjande av brott förbjuda en utomstående att röja sådana omständigheter om användningen av hemligt inhämtande av information som denne fått kännedom om. Det förutsätts dessutom att den utomstående med anledning av sitt uppdrag eller sin ställning har bistått eller blivit ombedd att bistå vid hemligt inhämtande av information. Medan åtalsprövning pågår beslutar åklagaren om yppandeförbud i enlighet med 11 kap. 5 § i förundersökningslagen.

Ett yppandeförbud meddelas för högst ett år åt gången. Förbudet ska bevisligen och i skriftlig form delges den som förbudet gäller. I förbudet ska det specificeras de omständigheter som förbudet omfattar, nämnas förbudets giltighetstid och anges hotet om straff för överträdelse av förbudet.

I ett beslut som gäller yppandeförbud får ändring inte sökas genom besvär. Den som meddelats förbud får dock utan tidsfrist anföra klagan hos Helsingfors tingsrätt. Klagan ska behandlas skyndsamt.

Till straff för överträdelse av yppandeförbudet döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

Den som har fått ett yppandeförbud får trots 4 mom. meddela underrättelsetillsynsombudsmannen om yppandeförbudet.

153 §

Uträkning av tidsfrister

Vid uträkning av tidsfrister enligt detta kapitel ska inte lagen om beräkning av laga tid (150/1930) tillämpas.

En i månader uttryckt tid går ut den dag i den bestämda månaden som till sitt ordningsnummer motsvarar den dag då den utsatta tiden börjar löpa. Om motsvarande dag inte finns i den månad då den bestämda tiden löper ut, löper den bestämda tiden ut på månadens sista dag.

154 §

Förbud mot avlyssning och observation

Teleavlyssning, inhämtande av information i stället för teleavlyssning, teknisk avlyssning, optisk observation och teknisk observation av utrustning får inte riktas mot meddelanden mellan

1) en person som är föremål för en hemlig metod för inhämtande av information och hans eller hennes rättsliga biträde som avses i 17 kap. 13 § 1 eller 3 mom. i rättegångsbalken eller tolk som avses i 1 mom. i den paragrafen, eller den som till det rättsliga biträdet står i sådant förhållande som avses i 22 § 2 mom. i det kapitlet,

2) en person som är föremål för en hemlig metod för inhämtande av information och en i 17 kap. 16 § i rättegångsbalken avsedd präst eller någon annan person i motsvarande ställning, eller

3) en misstänkt som berövats sin frihet på grund av brott och en läkare, en sjukskötare, en psykolog eller en socialarbetare.

Om det inte är fråga om att förhindra eller avslöja ett brott för vilket det föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst sex år, får teleavlyssning, inhämtande av information i stället för teleavlyssning, teknisk avlyssning, optisk observation och teknisk observation av utrustning inte heller riktas mot meddelanden mellan

1) en person som är föremål för en hemlig metod för inhämtande av information och dennes närstående som avses i 17 kap. 17 § 1 mom. i rättegångsbalken,

2) en person som är föremål för en hemlig metod för inhämtande av information och en läkare eller någon annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som avses i 17 kap. 14 § 1 mom. i rättegångsbalken, eller den som till läkaren eller den yrkesutbildade personen står i sådant förhållande som avses i 22 § 2 mom. i det kapitlet, eller

3) en person som är föremål för en hemlig metod för inhämtande av information och en sådan upphovsman till eller utgivare av ett meddelande som gjorts tillgängligt för allmänheten eller utövare av programverksamhet som avses i 17 kap. 20 § 1 mom. i rättegångsbalken eller den som till upphovsmannen, utgivaren eller utövaren står i sådant förhållande som avses i 22 § 2 mom. i det kapitlet.

Om det under teleavlyssningen, inhämtandet av information i stället för teleavlyssning, den tekniska avlyssningen, den optiska observationen eller den tekniska observationen av utrustning eller vid något annat tillfälle framkommer att det är fråga om ett meddelande som inte får

avlyssnas eller observeras, ska åtgärden avbrytas och de upptagningar som fåtts genom den och anteckningarna om de uppgifter som fåtts genom den genast utplånas.

De förbud mot avlyssning och observation som avses i denna paragraf gäller dock inte sådana fall där en person som avses i 1 eller 2 mom. är misstänkt för samma brott som den misstänkte eller ett brott som direkt anknyter till det brottet och det också i fråga om denne har fattats beslut om teleavlyssning, inhämtande av information i stället för teleavlyssning, teknisk avlyssning, optisk observation eller teknisk observation av utrustning.

155 §

Granskning av upptagningar och handlingar

En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med dessa uppdrag ska utan ogrundat dröjsmål granska de upptagningar och handlingar som uppkommit vid användningen av en hemlig metod för inhämtande av information.

156 §

Undersökning av upptagningar

Upptagningar som uppkommit vid användningen av en hemlig metod för inhämtande av information får undersökas endast av en domstol eller av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med uppgifterna. Enligt förordnande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med uppgifterna eller enligt anvisning av domstolen får upptagningarna undersökas även av en annan tjänsteman, en expert eller någon annan person som anlitas för inhämtande av information.

Om en expert eller en annan person enligt 1 mom. är en privat aktör tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar dem när de utför uppgifter som avses i denna paragraf.

När en sådan expert eller annan person som avses i 2 mom. anlitas ska undersökningen av upptagningar ske under direkt ledning och övervakning av en i 1 mom. avsedd tjänsteman. En expert eller en annan person ska dessutom ha de kunskaper och färdigheter samt den erfarenhet som behövs för att utföra uppdraget.

157 §

Överskottsinformation

Med *överskottsinformation* avses i denna lag information som fåtts genom teleavlyssning, teleövervakning, inhämtande av basstationsuppgifter och teknisk observation, när informationen inte har samband med ett brott eller avvärjande av fara eller när den gäller något annat brott än det för vars förhindrande eller avslöjande tillståndet har getts eller beslutet fattats.

158 §

Användning av överskottsinformation

Överskottsinformation får användas vid utredning av brott som Huvudstaben ska undersöka, om informationen gäller ett brott som det hade varit tillåtet att förhindra genom att använda

sådana metoder för inhämtande av information som avses i detta kapitel och genom vilka informationen har fåtts.

Huvudstaben får också använda överskottsinformation, om användningen av överskottsinformation kan antas vara av synnerlig vikt för utredningen av ett brott som Huvudstaben ska undersöka och om det för brottet föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst tre år.

Beslut om användning av överskottsinformation som bevisning fattas av domstolen i samband med behandlingen av huvudsaken. Bestämmelser om att användning av överskottsinformation ska antecknas i förundersökningsprotokollet finns i 9 kap. 6 § 2 mom. i förundersökningslagen och bestämmelser om att användningen av överskottsinformation ska uppges i stämningsansökan i 5 kap. 3 § 1 mom. 8 punkten i lagen om rättegång i brottmål.

Överskottsinformation får dessutom alltid användas för förhindrande av brott, för inriktning av Huvudstabens brottbekämpningsverksamhet och som utredning som stöder det att någon är oskyldig.

Överskottsinformation får också användas för att förhindra betydande fara för någons liv, hälsa eller frihet eller betydande miljö-, egendoms- eller förmögenhetsskada. Om förhindrandet av den ovannämnda faran eller skadan inte omfattas av Huvudstabens behörighet i fråga om brottbekämpning, ska ärendet utan dröjsmål överföras till den behöriga myndigheten.

159 §

Utplåning av information

Hemligt inhämtad information ska utplånas utan dröjsmål efter att det framgått att den inte behövs för att förhindra, avslöja eller utreda brott.

Överskottsinformation får dock bevaras och lagras i enlighet med lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarmakten, om den gäller ett brott som avses i 158 § 1 eller 2 mom. i denna lag eller om den behövs för att förhindra ett grovt brott som avses i 15 kap. 10 § i strafflagen. Information som inte har lagrats eller fogats till förundersökningsmaterialet ska utan onödigt dröjsmål utplånas så snart det blivit uppenbart att den inte kan användas eller den inte längre behövs för att förhindra eller utreda ett brott.

Basstationsuppgifter som avses i 124 § ska utplånas efter att det har framgått att uppgifterna inte behövs för att förhindra, avslöja eller utreda brott.

160 §

Avbrytande av teleavlyssning, teleövervakning, teknisk avlyssning och teknisk observation av utrustning

Om det framgår att teleavlyssningen eller teleövervakningen riktas mot något annat meddelande än ett meddelande från eller till den person som är föremål för tillståndet eller att den person som den tekniska avlyssningen riktas mot inte befinner sig i det utrymme eller på den plats som avlyssnas, ska användningen av metoden för inhämtande av information till denna del avbrytas så snart som möjligt, och de upptagningar som har fåtts genom avlyssningen, de uppgifter som har fåtts genom teleövervakningen och anteckningarna om de uppgifter som fåtts genom användningen av sådana hemliga metoder för inhämtande av information genast utplånas.

Skyldigheten att avbryta åtgärden och att utplåna upptagningarna och anteckningarna gäller också teknisk observation av utrustning, om det framgår att observationen riktas mot ett förtroligt meddelande som omfattas av de bestämmelser i detta kapitel som gäller teleavlyssning, teleövervakning och annan teknisk observation än observation av utrustning

eller om det framgår att den person som avses i 136 § 3 mom. inte använder den anordning som är föremål för observationen.

161 §

Utplåning av information som fåtts i en brådszkande situation

Om en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med dessa uppdrag i en brådszkande situation enligt 123 § 2 mom. eller 137 § 1 mom. har beslutat att teleövervakning eller teknisk observation av utrustning ska inledas men domstolen anser att det inte har funnits förutsättningar för åtgärden, ska inhämtandet av information avslutas och det material som fåtts på detta sätt och anteckningarna om de uppgifter som fåtts på detta sätt genast utplånas. Information som fåtts på detta sätt får dock användas på samma villkor som överskottsinformation får användas enligt 158 §.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också om en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med dessa uppdrag i en brådszkande situation enligt 125 § 1 mom. eller 135 § 1 mom. har beslutat om inhämtande av basstationsuppgifter eller om teknisk spårning av en person.

162 §

Underrättelse om hemligt inhämtande av information

Den som varit föremål för teleavlyssning, inhämtande av information i stället för teleavlyssning, teleövervakning och teknisk observation ska utan dröjsmål underrättas om detta skriftligen efter det att syftet med inhämtandet av information har nåtts. Personen i fråga ska dock underrättas om det hemliga inhämtandet av information senast ett år efter att det har upphört. I en underrättelse om teleavlyssning eller teleövervakning som riktats mot en person ska de teleadresser och den teleterminalutrustning som varit föremål för åtgärden specificeras.

På yrkande av en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med uppdragen får domstolen besluta att underrättelsen enligt 1 mom. till den som varit föremål för åtgärden får skjutas upp med högst två år åt gången, om det är motiverat för att trygga pågående inhämtning av information, trygga statens säkerhet eller skydda liv eller hälsa. Domstolen får besluta att underrättelsen ska utebli, om det är nödvändigt för att trygga statens säkerhet eller skydda liv eller hälsa.

Om den som varit föremål för inhämtandet av information inte är identifierad vid utgången av den utsatta tid eller det uppskov som avses i 1 eller 2 mom., ska han eller hon utan ogrundat dröjsmål skriftligen underrättas om inhämtandet av information när identiteten har utretts.

Samtidigt ska den domstol som beviljat tillståndet informeras skriftligen om underrättelsen.

Den som varit föremål för inhämtande av information behöver inte underrättas om systematisk observation, förtäckt inhämtande av information eller styrd användning av informationskällor, om inte förundersökning har inletts i ärendet. Om förundersökning inleds, ska bestämmelserna i 10 kap. 60 § i tvångsmedelslagen iakttas.

När domstolen överväger att skjuta upp underrättelsen eller att avstå från den i sådana fall som avses i 2 och 5 mom. ska domstolen i bedömningen också beakta en parts rätt att på behörigt sätt bevaka sina rättigheter.

I fråga om handläggning av underrättelseärenden i domstol ska 168—173 § iakttas.

163 §

Protokoll

Användning av andra hemliga metoder för inhämtande av information än observation ska protokollföras utan ogrundat dröjsmål efter det att användningen har upphört. Protokollet ska innehålla uppgifter om beslutet om användning av hemliga metoder för inhämtande av information samt andra uppgifter om användningen av metoden. Om en hemlig metod för inhämtande av information som det har beviljats tillstånd för inte har använts, räcker det att detta nämns i protokollet.

Närmare bestämmelser om protokollets innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

164 §

Begränsning av partsoffentlighet i vissa fall

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 11 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har den vars rättigheter eller skyldigheter saken gäller inte rätt att få vetskap om användningen av en metod för inhämtande av information enligt detta kapitel förrän en underrättelse enligt 162 § i denna lag har gjorts. Han eller hon har inte heller rätt till insyn för registrerade enligt lagen om behandling av personuppgifter i brottmål och vid upprätthållandet av den nationella säkerheten (1054/2018).

När en underrättelse enligt 162 § har gjorts har en person som avses i 1 mom. rätt att få information om en handling eller upptagning som gäller hemligt inhämtande av information, om det inte för att trygga statens säkerhet eller skydda liv, hälsa, integritet eller sekretessbelagda taktiska och tekniska metoder är nödvändigt att inte informera personen i fråga. Vid övervägande av om en handling, en upptagning eller information inte ska lämnas ut ska i bedömningen beaktas den i 1 mom. avsedda personens rätt att på behörigt sätt bevaka sina rättigheter.

Uppgifter i en ljud- och bildupptagning kan lämnas ut endast genom att upptagningen hålls tillgänglig hos en myndighet, där den kan avlyssnas eller ses, om det med beaktande av upptagningens innehåll finns anledning att anta att utlämnandet av uppgifterna på något annat sätt kan leda till att integritetsskyddet för de personer som förekommer på upptagningen kränks.

165 §

Kommunikationsförmedlares skyldighet att biträda samt tillträde till vissa utrymmen

En kommunikationsförmedlare ska utan obefogat dröjsmål göra de kopplingar i ett telenät som behövs för teleavlyssning och teleövervakning samt tillhandahålla en myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag de uppgifter och redskap samt den personal som behövs för utförande av teleavlyssningen. Detsamma gäller de situationer där den myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag genomför teleavlyssning eller teleövervakning med hjälp av tekniska anordningar. Kommunikationsförmedlaren ska dessutom ge en militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har förordnats att sköta i 88 eller 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med uppdragen sådana uppgifter som den har i sin besittning och som behövs för teknisk spårning.

En myndighet vid Huvudstaben som sköter i 93 § avsedda brottsbekämpningsuppdrag samt den som utför åtgärden och den biträdande personalen har rätt att för att göra de kopplingar som behövs för teleavlyssning få tillträde också till andra utrymmen än de som är i kommunikationsförmedlarens besittning, dock inte till utrymmen som används för stadigvarande boende. En militärjurist eller någon annan tjänsteman vid Huvudstaben som har

förordnats till ett i 93 § avsett brottsbekämpningsuppdrag och som är särskilt förtrogen med uppgifterna beslutar om åtgärden. Det föreskrivs särskilt om husrannsakan.

166 §

Ersättningar till kommunikationsförmedlare

En kommunikationsförmedlare har rätt att få ersättning av statens medel för direkta kostnader som orsakats av att företaget i enlighet med detta kapitel har biträtt myndigheterna och lämnat uppgifter. Bestämmelser om ersättningen finns i 299 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation. Beslut om betalning av ersättning fattas av Huvudstaben.

Omprövning av beslutet får begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Förvaltningsdomstolen ska ge Transport- och kommunikationsverket tillfälle att bli hört.

167 §

Inverkan av lindrigare straffskala

Rätten att använda de metoder för inhämtande av information som avses i detta kapitel påverkas inte av att straffet eventuellt mäts enligt en lindrigare straffskala med tillämpning av 6 kap. 8 § i strafflagen.

Förfarandet i domstol

168 §

Domstol som beslutar om hemligt inhämtande av information

Tillståndsärenden som gäller hemligt inhämtande av information behandlas vid Helsingfors tingsrätt. Tingsrätten är domför även med ordföranden ensam. Sammansättningen ska på det sätt som avses i 2 kap. 11 § i rättegångsbalken förstärkas med en lagfaren ledamot, om det inte är uppenbart ogrundat med hänsyn till ärendets art. Sammanträdet får hållas även på annan tid och plats än vad som föreskrivs för allmän underrätts sammanträde.

169 §

Formen för ett yrkande som gäller hemligt inhämtande av information

Ett yrkande som gäller användning av en hemlig metod för inhämtande av information ska framställas skriftligen.

170 §

Närvaro av den som framställer yrkandet

Den tjänsteman som har framställt ett yrkande som gäller användning av hemliga metoder för inhämtande av information eller en av honom eller henne förordnad tjänsteman som är insatt i ärendet ska vara närvarande när yrkandet behandlas. Domstolen ska ge underrättelsetillsynsombudsmannen eller en av denne förordnad tjänsteman tillfälle att bli hörd

vid behandlingen av ett tillståndsärende som gäller användningen av en hemlig metod för inhämtande av information i samband med skötseln av ett uppdrag som avses i 93 §.

Om den person som avses i 120 § 3 mom. 2 punkten eller 123 § 5 mom. 2 punkten inte är känd och domstolen har beviljat tillstånd till teleavlyssning eller teleövervakning, får den pröva och avgöra ett ärende som gäller beviljande av tillstånd i fråga om en ny teleadress eller teleterminalutrustning utan att den tjänsteman som framställt yrkandet eller en av denne förordnad tjänsteman är närvarande, om det har förflutit mindre än en månad från den muntliga behandlingen i ett tillståndsärende som gäller förhindrande eller avslöjande av samma brott. Ärendet kan behandlas utan att tjänstemannen är närvarande också om användningen av metoden för inhämtande av information redan har avslutats.

171 §

Behandling i domstol av ett yrkande som gäller hemligt inhämtande av information

Ärendet ska avgöras skyndsamt. Behandlingen kan också ske med anlitande av videokonferens eller någon annan lämplig teknisk dataöverföring där de som deltar i behandlingen har sådan kontakt att de kan tala med och se varandra. Vid behandlingen ska det läggas fram en utredning av förutsättningarna för användningen av de hemliga metoderna för inhämtande av information, vilken kan basera sig enbart på skriftligt material.

Beslutet ska avkunnas genast eller senast så snart behandlingen av ärendena som gäller hemliga metoder för inhämtande av information i fråga om brott som har samband med varandra har avslutats.

Vid behandlingen av ärendet ska det fästas särskild vikt vid att sekretessen iakttas och att informationen i handlingar och informationssystem skyddas genom behövliga förfaranden och datasäkerhetsarrangemang.

172 §

Hörande av den som är föremål för inhämtandet av information

Domstolen får avgöra ärendet utan att höra den person som med fog kan antas komma att begå eller ha begått brottet och utan att höra innehavaren av teleadressen, teleterminalutrustningen eller det utrymme som ska avlyssnas eller övervakas. När ett ärende som avses i 122 § behandlas ska innehavaren av teleadressen eller teleterminalutrustningen dock ges tillfälle att bli hörd, om det inte finns anledning att avstå från det av skäl som har samband med förhindrande av brott. Vid handläggning av ett ärende som gäller teknisk avlyssning eller optisk observation av en frihetsberövad, ska en företrädare för den inrättning där den frihetsberövade hålls i förvar ges tillfälle att bli hörd, om inte denne har hörts tidigare och hörande därför är obehövligt.

173 §

Besvärsförbud och klagan

Ett beslut i ett tillståndsärende får inte överklagas genom besvär. Klagan mot beslutet får anföras utan tidsbegränsning hos Helsingfors hovrätt. Klagan ska behandlas skyndsamt. Även underrättelsetillsynsombudsmannen har rätt att anföra klagan över ett beslut i ett tillståndsärende som gäller användning av en hemlig metod för inhämtande av information i samband med skötseln av ett uppdrag som avses i 93 §.

DEL IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

14 kap.

Uppgifter och befogenheter för en reservist som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen

174 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i beredskapslagen och vid försvarstillstånd som avses i 1 § i lagen om försvarstillstånd. Bestämmelserna i 175 och 176 § i detta kapitel tillämpas även när republikens president har beslutat om repetitionsövningar med stöd av 32 § 4 mom. i värnpliktslagen eller om extra tjänstgöring med stöd av 83 § i den lagen.

175 §

Befogenheter vid ett disciplinärt förfarande

Den som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen och är chef för en grundenhet eller dennes direkta förman, eller fältväbeln vid en grundenhet, får påföra disciplinstraff i enlighet med vad som föreskrivs i 33 §.

Den disciplinära förman som avses i 1 mom. får vara undersökningsledare i enlighet med 12 §. Den som har tillräcklig utbildning och tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen får verka som utredare.

Utöver vad som föreskrivs i 21 § får gripande verkställas av en person som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen och som är direkt förman till den som ska gripas.

Den som har tillräcklig utbildning och tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen kan förordnas att sörja för verkställigheten.

176 §

Befogenheter vid utredning av militära brott

En reservist som har fått tillräcklig utbildning för uppdraget och som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen får vara undersökningsledare eller utredare i ett uppdrag enligt 88 §.

En reservist som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen och som i ett tjänsteuppdrag är en i 2 kap. 9 § i tvångsmedelslagen avsedd anhållningsberättigad tjänsteman får utöva befogenheterna för en anhållningsberättigad tjänsteman.

Utöver vad som föreskrivs i 21 § får gripande verkställas av en reservist som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen och som har förordnats till ett uppdrag enligt 88 §.

En reservist som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen utövar de befogenheter som avses i 1—3 mom. under ledning och övervakning av en tjänsteman som har förordnats till brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben. Bestämmelser om rätten att använda maktmedel och om nödvärn finns i 104 §.

177 §

Straffrättsligt tjänsteansvar för reservister

På den som tjänstgör i enlighet med värnpliktslagen och utövar sådana befogenheter som avses i 175 eller 176 § tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

178 §

Skadestånd

För skada som orsakats i samband med en uppgift som avses i 175 eller 176 § svarar staten. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen.

På skadeståndsansvaret för en person som utför en uppgift som avses i 175 eller 176 § tillämpas bestämmelserna i 4 kap. i skadeståndslagen om en värnpliktigs skadeståndsansvar.

15 kap.

Övervakning

179 §

Granskning av disciplinbeslut som utförs av kommandören för ett truppförband

Kommandören för ett truppförband ska minst kvartalsvis granska de disciplinbeslut som fattats av disciplinära förmän som är underställda kommandören.

Huvudstaben utför eller låter utföra granskningar av disciplinbesluten vid behov.

180 §

Granskning av disciplinbeslut som utförs av kommandören för en försvarsgren

Kommandören för armén, kommandören för marinen, kommandören för flygvapnet och en motsvarande disciplinär förman ska biträdd av en militärjurist granska underlydande truppers och inrättnings disciplinbeslut minst en gång om året.

181 §

Övervakning av utövningen av disciplinär makt

En disciplinär förman ska övervaka hur de underlydande disciplinära förmännen utövar sin disciplinära makt.

Om kommandören för ett truppförband eller en disciplinär förman som är överordnad kommandören upptäcker att det vid ett disciplinärt förfarande har skett ett väsentligt fel eller att en disciplinär förman har överskridit sina befogenheter eller att ett beslut som fattats i ett disciplinärende till sitt slutresultat är felaktigt eller uppenbarligen oskäligt, ska denne upphäva beslutet eller lindra disciplinstraffet. Beslutet får dock inte upphävas eller ändras om det har förflutit mer än två år sedan det fattades, om inte synnerligen vägande skäl kräver det.

Om en disciplinär förman som avses i 2 mom. finner att ett disciplinärende bör tas upp till behandling på nytt eller att ett disciplinbeslut borde ändras till nackdel för svaranden i ett disciplinärende, kan förmannen ansöka om att disciplinbeslutet ska undanröjas eller återbrytas. På ett disciplinbeslut tillämpas vad som föreskrivs i 31 kap. 1 § 1 mom. i rättegångsbalken om förutsättningarna för undanröjande av dom och vad som föreskrivs i 9 § 1 mom. i det kapitlet om förutsättningarna för återbrytande av dom.

Ansökan ska göras hos den domstol som avses i 52 § 2 mom. inom sex månader från den dag då disciplinbeslutet fattades. På förfarandet i domstol tillämpas vad som i 31 kap. i rättegångsbalken föreskrivs om förfarandet vid extraordinärt ändringssökande.

Om domstolen eller den förman som övervakar ett disciplinärt förfarande har ändrat ett beslut som en lägre förman har fattat i ett disciplinärende eller upphävt det, ska beslutet delges parterna. Vid delgivningen ska vad som i 44 § föreskrivs om delgivning av disciplinbeslut iakttas.

Om en påföljd som påförts i ett disciplinbeslut har verkställts och disciplinbeslutet har upphävts eller undanröjts eller påföljden lindrats, ska vad som i 65 § föreskrivs om gottgörelse iakttas. Beslut om gottgörelse fattas av den disciplinära förman som avses i 2 mom. i denna paragraf.

182 §

Övervakning av brottsbekämpningen inom Försvarmakten

Huvudstaben övervakar brottsbekämpningen inom Försvarmakten. Försvarmaktens assessor ska utöva den i denna lag avsedda interna laglighetsövervakningen av brottsbekämpningen inom Försvarmakten.

183 §

Försvarsministeriets styrning och övervakning

Försvarsministeriet ska sköta den allmänna styrningen och övervakningen av brottsbekämpningen inom Försvarmakten.

Huvudstaben ska årligen lämna försvarsministeriet en berättelse om användningen och övervakningen av hemliga tvångsmedel och hemliga metoder för inhämtande av information vid Huvudstabens brottsbekämpning och skyddandet av Huvudstabens brottsbekämpning.

Försvarsministeriet ska ges uppgifter om frågor med anknytning till Försvarmaktens brottsbekämpning vilka är samhällselig eller ekonomiskt betydelsefulla eller tillräckligt allvarliga för att betraktas som betydelsefulla. Försvarsministeriet har rätt att få uppgifterna trots sekretessbestämmelserna.

Närmare bestämmelser om ordnandet av övervakningen och om de utredningar som ska ges inom försvarsförvaltningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

184 §

Extern laglighetskontroll av Huvudstabens brottsbekämpning

Försvarsministeriet ska årligen ge riksdagens justitieombudsman en berättelse om de hemliga tvångsmedel enligt 92 § och de hemliga metoder för inhämtande av information enligt 13 kap. som använts i samband med uppdrag enligt 88 § samt om skyddandet och övervakningen av dem.

Försvarsministeriet ska årligen ge riksdagens underrättelsetillsynsutskott, riksdagens justitieombudsman och underrättelsetillsynsombudsmannen en berättelse om de hemliga metoder för inhämtande av information enligt 13 kap. som använts i samband med uppdrag enligt 93 § samt om skyddandet och övervakningen av dem.

Bestämmelser om den övervakning som underrättelsetillsynsombudsmannen utövar finns i lagen om övervakning av underrättelseverksamheten (121/2019).

185 §

Anmälningar till underrättelsetillsynsombudsmannen

Huvudstaben ska informera underrättelsetillsynsombudsmannen om de tillstånd och beslut avseende hemliga metoder för inhämtande av information som anknyter till ett uppdrag som avses i 93 § och som meddelats med stöd av denna lag så snart det är möjligt efter att de har meddelats. Underrättelsetillsynsombudsmannen ska också informeras om ett hos domstol framställt yrkande som gäller en hemlig metod för inhämtande av information och som anknyter till ett uppdrag som avses i 93 §.

Huvudstaben ska så snart det är möjligt informera underrättelsetillsynsombudsmannen om ett beslut som anknyter till ett uppdrag som avses i 93 § och som gäller

- 1) skyddandet av en hemlig metod för inhämtande av information,
- 2) yppandeförbud.

Vid anmälningar som avses i denna paragraf ska särskild vikt fästas vid att sekretessen iakttas och att informationen i handlingar och informationssystem skyddas genom behövliga förfaranden och datasäkerhetsarrangemang.

16 kap.

Samarbete med andra myndigheter

186 §

Polisens, Gränsbevakningsväsendets och Tullens handräckning till Försvarsmakten

Försvarsmakten har rätt att av polisen, Gränsbevakningsväsendet och Tullen få behövlig handräckning för att utföra en i denna lag föreskriven övervakningsuppgift och en uppgift med anknytning till förhindrande, avslöjande och utredning av brott. Försvarsmakten har rätt att få handräckning, om handräckningen kan ges utan att detta äventyrar utförandet av andra lagstadgade uppgifter vid den myndighet som ger handräckningen.

Begäran om handräckning ska göras skriftligen. Beslut om att begära handräckning kan fattas av en i denna lag avsedd tjänsteman vid Försvarsmakten som sköter brottsbekämpningsuppdrag eller av en disciplinär förman.

Den handräckning som polisen ger Försvarsmakten är avgiftsfri.

187 §

Assistans av polisen, Gränsbevakningsväsendet och Tullen samt samarbete

Om Huvudstaben inte har befogenheter att utföra en åtgärd som behövs för skötseln av ett uppdrag enligt 88 och 93 § 1 mom. kan polisen, Tullen eller Gränsbevakningsväsendet på en skriftlig begäran av en till uppdraget förordnad militärjurist eller någon annan tjänsteman som är särskilt förtrogen med uppgifterna utföra en sådan enskild åtgärd som polisen, Tullen eller Gränsbevakningsväsendet har befogenhet till.

En i 1 mom. avsedd myndighet lämnar över de upptagningar och handlingar som fåtts genom en åtgärd som avses i 1 mom. till dem som sköter brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben. Myndigheten får lämna över upptagningarna och handlingarna obehandlade. Då svarar de tjänstemän vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag för att upptagningarna och handlingarna granskas samt för andra uppgifter med anknytning till behandlingen av informationen i enlighet med denna lag och 10 kap. i tvångsmedelslagen.

När sakens natur kräver det utförs ett uppdrag enligt 88 och 93 § 1 mom. i samarbete med en i 1 mom. avsedd myndighet. Den som sköter brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben och

den behöriga myndigheten som saken gäller kommer i samverkan överens om frågor som sammanhänger med uppdraget.

De som sköter brottsbekämpningsuppdrag vid Huvudstaben ska samarbeta med andra myndigheter för att uppdragen ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt samt trots tystnadsplikten lämna ut andra uppgifter än personuppgifter, om utlämnandet av uppgifterna behövs för skötseln av myndigheternas lagstadgade uppgifter. Bestämmelser om utlämnande av personuppgifter finns i lagen om behandling av personuppgifter inom Försvarsmakten.

Närmare bestämmelser om ordnandet av samarbetet mellan Huvudstaben och andra myndigheter samt om de aktörer som deltar i samarbetet och om deras uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

188 §

Åtgärder inom en annan brottsbekämpningsmyndighets uppgiftsområde

Huvudstaben kan på begäran för polisens, Tullens och Gränsbevakningsväsendets räkning vidta en sådan enskild åtgärd i anslutning till brottsbekämpning som hör till den andra myndighetens uppgiftsområde inom ramen för de befogenheter som Huvudstaben får utöva inom sitt eget uppgiftsområde när det gäller dess egna brottsbekämpningsuppdrag.

Huvudstaben kan också utan begäran i anslutning till brottsbekämpning med befogenheter enligt 1 mom. vidta en sådan brådskande åtgärd som avses i 1 mom. om åtgärden inte kan skjutas upp. Den myndighet till vars uppgiftsområde åtgärden hör ska utan onödigt dröjsmål underrättas om åtgärden. Åtgärderna ska avslutas när den myndighet för vars räkning åtgärden vidtas ber om det eller själv åtar sig uppgiften. Huvudstaben kommer överens om sådana brådskande åtgärder och anmälningsförfaranden som avses i detta moment med polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet.

Vidtar Huvudstaben inte en åtgärd som avses i 2 mom. ska den utan onödigt dröjsmål informera den myndighet till vars uppgiftsområde åtgärden hör om det ärende som kommit till Huvudstabens kännedom, om informationen är nödvändig för att förhindra ett allvarligt brott eller för att en undersökning av ett sådant brott ska kunna inledas eller om den är nödvändig av något annat med dessa jämförbart särskilt skäl.

189 §

Överföring av ett brottsbekämpningsuppdrag till polisen

Om undersökningens opartiskhet eller brottets allvarlighet förutsätter det, ska förundersökningen överföras till polisen. När ett ärende överförs till polisen för undersökning, flyttas också undersökningsledarskapet över på polisen.

Förundersökningen ska alltid överföras till polisen, om den som misstänks för brott är en tjänsteman som utnämnts till tjänsten som kommandör för Försvarsmakten eller chef för Huvudstaben eller till en tjänst som general eller amiral.

Förundersökningen ska dessutom alltid överföras till polisen, om den som misstänks för brottet är en tjänsteman som tjänstgör vid en militärunderrättelsemyndighet och det misstänkta brottet har begåtts i samband med användning av sådana metoder för underrättelseinhämtning som avses i 4 kap. i lagen om militär underrättelseverksamhet (590/2019) eller i samband med utförande av ett uppdrag som avser militär underrättelseinhämtning.

Ett brottsbekämpningsuppdrag kan även annars föras över till polisen när ärendets art kräver det. Polisen har också av ett särskilt skäl rätt att på eget initiativ utföra ett sådant brottsbekämpningsuppdrag som avses i denna lag.

Även enskilda förhör och andra undersökningsåtgärder kan ges i uppdrag åt polisen.

190 §

Anmälningsskyldighet till polisen

De tjänstemän vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag ska till polisen anmäla ett brott som avses i 89 §, en åtgärd som de har inlett för att avslöja och utreda brottet samt utan onödigt dröjsmål om de använder hemliga tvångsmedel som avses i 92 § för att utreda brottet.

En disciplinär förman ska underrätta polisen om en åtgärd som han eller hon vidtagit för att utreda ett brott.

Tjänstemän vid Huvudstaben som sköter uppgifter i anslutning till förhindrande och avslöjande av brott ska utan onödigt dröjsmål underrätta polisen om användningen av hemliga metoder för inhämtande av information.

Försvarsmakten beslutar tillsammans med polisen vilka brott som omfattas av anmälningsskyldigheten enligt denna paragraf samt om anmälningsförfarandet. Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av ett tekniskt gränssnitt eller annars elektroniskt.

191 §

Anmälan om brottsmisstanke

En tjänsteman vid Huvudstaben som sköter brottsbekämpningsuppdrag och som har fått kännedom om ett brott ska utan onödigt dröjsmål underrätta den brottsbekämpningsmyndighet till vars uppgiftsområde brottet hör, om anmälan är nödvändig för att förhindra ett allvarligt brott, för att inleda en undersökning av ett sådant brott eller om anmälan behövs av någon annan särskild orsak.

192 §

Registrering i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden

Domstolen ska utan onödigt dröjsmål underrätta militärmyndigheten och Brottspåföljdsmyndigheten om sitt avgörande genom vilket den har dömt ut ett disciplinStraff. Uppgifterna om avgörandet registreras i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens nationella informationsresurs. Bestämmelser om registrering av uppgifter finns i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020).

17 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse

193 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 december 2025.

Genom denna lag upphävs lagen om militär disciplin och brottsbekämpning inom försvarsmakten (255/2014).

En hänvisning till den upphävda lagen i någon annan lag avser efter ikraftträdandet av denna lag en hänvisning till denna lag.

Om ett brott som ska behandlas i ett disciplinärt förfarande har begåtts före denna lags ikraftträdande, tillämpas på påföljderna, tvångsmedlen, behandlingen av ärendet och

ändringssökandet samt verkställigheten och övervakningen de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 14 mars 2025

Republikens President

Alexander Stubb

Försvarsminister Antti Häkkinen